

Pocta k výročí vzniku republiky proběhla bez veřejnosti

Poprvé po třiceti letech nebyla 28. 10. veřejná oslava výročí vzniku samostatného

československého státu, v Sušici se neuskutečnil lampionový průvod, nebylo ani shromáždění s projevy u Památníku padlých, nezazářil velkolepý ohňostroj. Poprvé po sto dva lety nebyla důvodem nekonání oslav ideologie totalitní moci (fašismus, komunismus), nýbrž všeobecná lidská ochrana před životem nebezpečným a nevyzpytatelným infekčním koronavirem. Vládní opatření, která mají zamezit šíření nemoci a zahlcení našeho zdravotnického systému, zrušila všechny akce a lidé mohou nyní vycházet pouze ve dvou, či v rodinném kruhu.

Letošní připomínka

Situace není uspokojivá, panují obavy, virus se stále šíří, nikdo neví, komu ublíží, nikdo neví, jak to skončí. Přesto bychom neměli v této době zapomenout na slavné momenty našich dějin, na hrdinské činy našich předků, díky nimž můžeme dnes žít v tomto bohatém a svobodném státě. Ba naopak, v takové nejisté době je třeba o to více chránit demokracii a inspiraci hledat v morálně nejvyšších státech světa. Nakonec odpovědnost za zvládnutí situace leží nejen na vládě, ale i na každém z nás.

A v tomto duchu byla také vedena představiteli města neveřejná sušická připomínka vzniku samostatné republiky. K Památníku padlých Sušičanů během obou světových válek a těch, kteří padli nebo byli pronásledováni komunistickým režimem položily květiny dvě dvojice zástupců města a spolků. Nejprve vzdal hold uvedeným občanům starosta Petr Mottl a zastupitelka Věra Fornousová a po chvíli se přišly poklonit Jaroslava Prajerová za Český svaz bojovníků za svobodu a z pověření Anny Mužíkové, členky Konfederace politických vězňů, zastupitelka Milena Naglmüllerová.

Při příležitosti tohoto výročí slaveného neveřejně pronesl starosta města Bc. Petr Mottl sváteční poselství přes internet: „**Vážení spoluobčané, dnes si připomínáme 102. výročí vzniku samostatného československého státu. Připomínáme si ho v nelehké době. Náš národ prošel vítězně mnoha bitvami i krizemi. Proto věřím, že i ta současná bude překonána a my se budeme moci zase setkávat a nejen v tento sváteční den. Přejí České republice a vám všem hodně zdraví.**“

Poselství T. G. Masaryka

O vznik samostatné Československé republiky se zásadním způsobem zasloužil Tomáš Garrigue Masaryk, jenž se pak stal jejím prezidentem téměř po celé první svobodné období. Sušice má výhodu. Socha zakladatele republiky se nachází přímo nad Památníkem padlých a tyto symboly tak tvoří jedinečné pietní místo. T. G. Masaryk ke vzniku československého státu pronesl mj. tato slova: „*Věřím i já Bohu, že po přejití vichřic hněvu, hříchů našimi na hlavu naše uvedeného, vláda věcí Tvých k Tobě zase se navrátí, ó lidé český. Prorocství – modlitba Komenského vyplnila se doslova, náš národ je svobodný a nezávislý a vstupuje vážen a podepřen všeobecnou sympatií do společnosti evropských národů. Našli jsme po válce zemi zuboženou a vyloupenou. Je před námi nejdenní úkol: získat pro stát všechny ostatní národnosti a získat uznání Evropy i světa naší státní správě. ... A dovolte mi na závěr malé prorocství: Jak bude svět vypadat za dvacet, za třicet, za sto let? Beru to nejlépeší a vývoje neschopnější, co vidím dnes, a hledím to rozvinout dál... Nemůžeme předvídat katastrofy ani zázraky, ale můžeme předvídat vývoj toho, co tu už jest; můžeme si být dokonce jisti, že*

ty hlavní vývojové síly se nedají zastavit ani zmást žádnými historickými otřesy a reakcemi, děj se co děj. Duch může být znásilněn, ale ne natrvalo; pokud myslí, pokud soudí a tvoří, bude nutné překračovat dané ohrazení, ať mu jsou ukládány jakoukoliv despotii. Každá násilná moc je jenom překážka, která dřív nebo později bude smetena; každá reakce, každý sestup k demagogii a fanatismu není víc než epizoda, po níž – se zbytečnými ztrátami, za cenu krve a drahého času – se vrátí svoboda lidských duší. Národ, který se bude držet této jistoty, má celou budoucnost na své straně; bude národem světovým, i kdyby náležel mezi ty nejmenší!“

(první poselství prezidenta Parlamentu a národu v prosinci 1918)

Události 28. října 1918 v Sušici

Abychom si uvědomili, co pro naše předky vznik samostatné republiky znamenal, připomeňme si situaci 28. října 1918 v Sušici: Večer v 8 hodin konala se v Husově sokolovně za předsednictví Rudolfa Saláška schůze České státoprávní demokracie. V ní zastoupeni byli staročeši, mladočeši, realisté a státoprávní strana, potom mladá generace státoprávní, což byli hlavně vysokoškoláci. Ve schůzi té přednesl Jos. Tichý, soudní oficiál, úryvky řeči Kramářovy a Rašínovy z důvěrné schůze, konané v sekretariátu strany v Praze, jak si máme počínat na venkově v okamžiku prohlášení převratu. Po ukončení jednání upozornil Tichý, že se děje něco důležitého v Praze –

jak mu vyřídil vzkaz od Holého listonoš Eman. Černý – a proto mají na poště nepřetržitou službu. Výzval přítomné, aby neodcházeli a vyčkali. Všichni očekávali s napětím, co se stane. K desáté hodině přinesl listonoš Jos. Trš do schůze telegram ... Městský oficiál A. V. Šebesta jej rozvřel, nahlédl do něho – slzy vytryskly mu z očí a on, nemoha pohnutím promluvit, podal jej Josefu Tichému, který četl: Město Sušice. Samostatný stát československý vstoupil v život. Jsme svobodni. Ať žije československý národ. Dr. Zahradník. Všichni ztrnuli. Srdce se jim rozbušilo, oči se jim zamžily, bylo ticho jako v hrobě. Potom jako na povel propukli v bouřlivý, nepopsatelný jásot, vstali a zpívali: Kde domov můj? Odborný učitel měšťanské školy Ant. Slunečko volal: Občané, nastala nejradostnější chvíle našeho života. Všichni se hrnuli, aby zvěstovali městu tuto neuvěřitelnou zprávu... A za zpěvu národních písní se seřadili do čtyřřadů a vyrazili, cestou se přidávali další a další lidé. Před radnicí promluvil starosta Mr. Ph. Jos. Seidl. Ohromný zástup se pak vracel přes Volšovskou a Pravdovu ulici kol reálky ku sokolovně. A na druhý den byla zastavena práce, lid udělal si svátek. Zástupy proudily ulicemi a po náměstí. Sváteční nálada vzrůstala. Lidé, usmívající se šťastni, tiskli si na potkání

ruce... (Z knihy ředitele škol měšťanských v Sušici a na Šumavě Josefa Hozmana – Šumava za převratu, sestavené v roce 1935 z výpovědí pamětníků a písemných pramenů.)

Protest na výročí v roce 1939

Za fašistické okupace se oslavy konat nesměly, přesto si Sušičané, jak se uvádí v sušických novinách z října 1945, výročí vzniku samostatné republiky připomněli: Dne 27. října 1939 provedla naše ilegální organizace protest proti okupantům. Přivezl jsem dva dny před tím 3000 letáků, které jsem různým způsobem rozšířil

po Sušici. Zněly takto: Občané a občanky! Dne 27. X. 1939 v 8 hodin večer přijďte všichni na náměstí, kde rázem osm hodin, až začne zvonit klekání, zůstaň každý stát a smekni a tak protestuj proti okupaci! Protest tento se vydařil, náměstí bylo plné občanů a každý slzel pohnutím. I Němci byli překvapeni touto odvahou a četnická pohotovost, narychlo svolaná, neměla žádnou příčinu k zakročení. Občané pak hromadně odcházeli k pomníku T. G. Masaryka, kde byli pak rozžáněni četnictvem. Přesto účel svaté národní povinnosti byl splněn

a v srdcích dobrých Čechů utvrdil odpor proti nacistům, ve kterém každý vytrval. ... (Ferd. Prantl)

Oslavy po válce

Třikrát si po osvobození (1945, 1946, 1947) lidé v Sušici připomněli vznik republiky velkolepou oslavou, pak přišel zákaz od komunistické moci – na 40 let. Jen v roce 1968 po okupaci vojsky Varšavské smlouvy v čele se SSSR se 28. října konal pietní akt a tehdejší předseda MNV Karel Korec slíbil, že se postará, aby se na místo předválečné bronzové vrátila uskládněná pískovcová socha T. G. Masaryka. A to se o pár měsíců později opravdu podařilo (Josef Spěváček – SN 19/2014). Další velice speciální oslava se pak odehrála v roce 1989. O jejím průběhu informuje Petr Hrach na straně 2.

Od té doby probíhají oslavy svobodně. Letos jsme se sejít nemohli. Pamatujme ale na ten čas, kdy lidé usměvaví a šťastní tiskli si na potkání ruce... a až to bude možné, nechť opět mezi námi zavládne taková nefalšovaná společná radost.

text a foto Eduard Lískovec

Krizový štáb ORP Sušice informuje:

27. října 2020

Vláda s účinností ode dne 28. října 2020 od 00.00 hodin zpřísnila opatření v boji s koronavirem. Opatření se dotknou nás všech. Týkají se omezení volného pohybu, prodeje a dalších provozů a činností. Na tiskové konferenci vlády bylo dnes zveřejněno, že vláda požádá o prodloužení nouzového stavu až do 3. 12. 2020.

Žádáme všechny, aby dodržovali nařízené zákazy a omezení. Nákaza se šíří stále víc. Jedině naše ukázněnost a dodržování

opatření může situaci zvrátit. Pokud to jenom trochu lze, zůstaňte doma. Jinak nemůžeme počítat v blízké době s uvolňováním opatření.

Město obdrželo 27. 10. 2020 dar ve formě vitamínů C a D od firmy Barentz s. r. o. z Klatov v hodnotě 53 000 Kč. Vitamíny byly ve čtvrtek 29. 10. 2020 rozděleny mezi dobrovolné hasiče zřizované městem, Městskou policií a PČR Sušice.

Důležitou složkou v boji s koronavirem je i naše nemocnice. Na občany se na svých stránkách obrátila s výzvou o pochopení a po-

moc. Když můžete, pomozte. Nemocnice si to v této těžké době zaslouží.

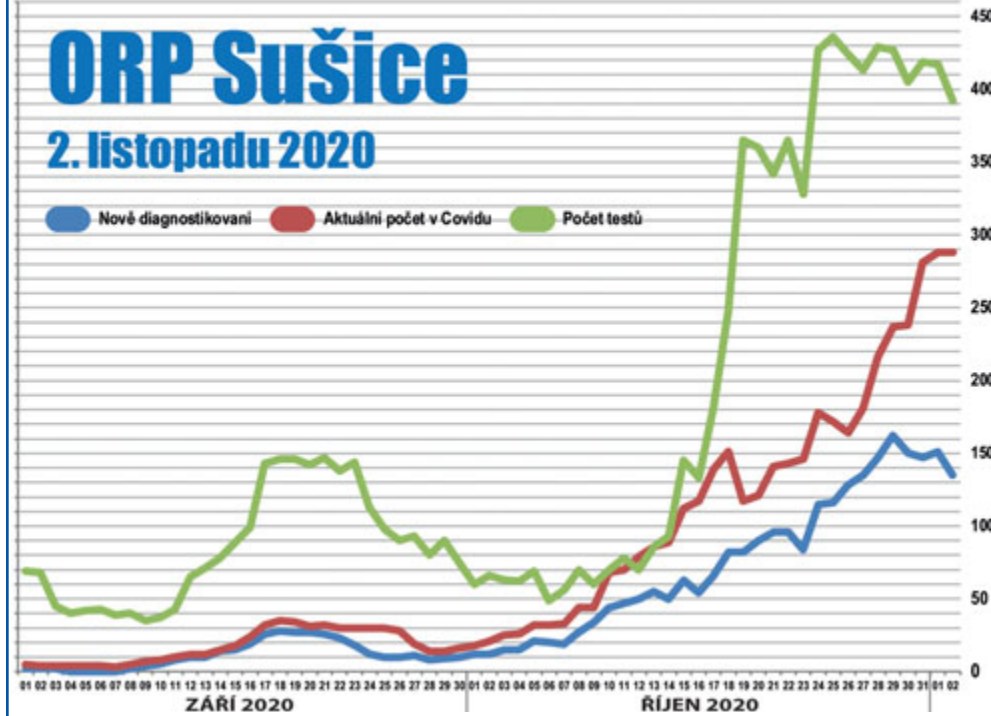
Krizový štáb ORP Sušice

Uzavření pracovišť odboru dopravy od 2. 11. 2020

Z důvodu karantény jsou počínaje dnem 2. 11. 2020 UZAVŘENA následující pracoviště Odboru dopravy a silničního hospodářství:

- evidence řidičů
- evidence vozidel

Provoz ostatních pracovišť odboru pokračuje v režimu nouzového stavu.

VD

2. 11. Památka zesnulých, 3. 11. Den bez pesticidů
14. 11. Světový den diabetiků, 14. 11. Den bez aut

1. 11. Světový den veganství

Veganství představuje druh stravování a životní styl, kdy jeho příznivci odmítají konzumaci masa a všech živočišných produktů. Světový den veganství vznikl roku 1994 v den 50. výročí založení britské společnosti Vegan Society. Odpovědi na otázky mi poskytl Mikuláš Falber, bývalý student Gymnázia v Sušici a bývalý herec divadla Bezejména. Míky se stal veganem před několika lety a přiblížil nám svou cestu k veganství.

Upřesni nám prosím pojem veganství. Co to přesně je?

„Podle mě je veganství životní filozofie, které jde o snahu obecného umenšování utrpení všech živých tvorů. Takových podobných filozofií bylo, je a bude ještě mnoho – veganství je ale unikátní a radikální v tom, že tuto snahu bez rozdílu rozšiřuje na vskutku všechny žijící bytosti, které mají schopnost utrpení zažívat. Překonává tedy bariéru speciesismu – diskriminaci založenou na rozdílnosti lidských a nelidských zvířat.

Tento předpoklad vůči nelidským zvířatům má potom za výsledek to, že např. rozmnožování hospodářských zvířat (čti znásilňování), jejich život v podmínkách, které nevyhovují jejich přirozenému chování, a jejich následná porážka (čti vražda), jsou považovány za něco normálního. Současná konzumní společnost tomuto efektu jen pomohla. Živočišné produkty kupujeme v krásných obalech s barevnými etiketami a jsme plně odcizení od jejich pravého původu – zbytečného utrpení druhých. Kdo z masožravců by byl schopen krávu uměle oplodnit, vzít jí tele a následně ji poráznout?“

Co pro tebe znamená být veganem?

„Být veganem pro mě znamená snažit se o to již předem zmíněné zmenšování utrpení. Znamená to, že svými nákupy nepodporuji živočišný průmysl a politicky bojuji za lepší společnost, která by měla práva všech lidí a zvířat za svou prioritu. Člověk, který se nazývá veganem, by tedy měl bojovat nejen za práva zvířat, ale i za práva všech lidí. Měl by se postavit pro-

ti všem formám útlaču a diskriminace, jako jsou např. rasismus, sexismus, anti-LGBTQ postoje, a v neposlední řadě i kapitalismus. Veganství je a musí být ze své podstaty politické.

Ještě bych chtěl dodat, že si nemyslím, že jsem kvůli veganství lepší člověk než ostatní. Myšlenky společnosti nás odmalice vychovávají a svým způsobem uvěznují a není vůbec jednoduché začít zažité tradice zpochybňovat. Vegani, kteří prokoukli klam o „udržitelné“ živočišné spotřebě, musí pomoci ostatním, aby se jim to také povedlo.

Veganství také není soutěž o „nejčistšího“ a nejlepšího vegana. Veganství je cesta a jakákoliv snaha se u nás cení.“

Je to styl tvého života?

„V určitěm slova smyslu ano, ale ne ve smyslu, jsem cool, protože jsem vegan“. Hipsterské vegan pozérství a jejich nafoukanost jsou jedním z důvodů, proč není veganství více rozšířené.“

Je veganství drahé?

„To je mýtus. Veganství může být levné, a může být i drahé. Člověk si může plně vystačit se základními potravinami, jako jsou pečivo, zelenina, ovoce. Je jen třeba si ohlídat bílkoviny, což v praxi znamená jíst dost luštěnin a mít dostatečně pestrá jídla. Když se člověk naučí vařit doma a jídlo řádně ochutit, tak může být veganství určitě i levnější než „masožravá“ strava.“

Kdy jsi s veganstvím začal a proč?

„Veganem jsem od února 2017 a neměnil bych. Cítím se lépe duševně, fyzicky, a taky jsem zhubnul. Předtím jsem byl léta vegetarián, a přechod k veganství byl proto morálně logický.“

A jaké je tvé nejoblíbenější veganské jídlo?

„To je strašně těžké. Ze sladkých jídel asi klasické ovocné koláče s drobenkou a z těch slaných miluji velice dekadentní halušky se zelím a uzeným tempehem.“

Děkuji Mikymu za rozhovor.

Michaela Mičková, septima A

Oslava 28. 10. 1989 a vtipy P. Hracha

Do Sušických novin v poslední době přispívá svým kresleným humorem Petr Hrach. V následujícím rozhovoru představujeme pana Hracha nejen jako kreslíře a humoristu, ale také jako odvážného muže, který vystoupil proti tehdejšímu totalitnímu režimu a podílel se na organizaci zakázaných oslav 28. října 1989. Za své postoje mu 14. listopadu 2019 předal starosta Sušice Petr Mottl symbolický klíč od města.

Jaká byla vaše cesta ke kreslenému humoru? „Začal jsem kreslit už na základní škole. Tam jsme s kamarádem vydávali časopis ŠTK (Školní Tisková Kancelář) On psal o dění ve škole a já kreslil obrázky. Spolužákům se to moc líbilo, ale ne tak učitelskému sboru. Kde mohli, časopis zabavovali a četli ve sborovně.“

Kde všude vaše vtipy publikujete? „V současné době publikuju v Tapirovi, Křížem krázem, v Turpressu a ve slovenských Wolovinách.“

Jaké jsou vaše další výtvarné aktivity? „Krom kresleného humoru ilustruji povídky v Mysliveckých zábavách, občas i v časopise Zahrádkář.“

Před rokem byl v sušickém kině promítán dokument z cyklu Paměť národa, kde vystupujete jako jeden ze sušických signatářů Charty 77, kteří zde vytvářeli (viz SN 20/2019). Byla to tehdy šedá a neveselá doba a navíc vy jste byl za svůj postoj perzekvován i zastrášován. Jak jste tehdy vnímal humor a měl jste vůbec myšlenky na nějaké vtipy? „Doba před rokem 1989 byla pro některé lidi fakt dost blbá, ale já si našel vždycky čas na kreslení. Tenkrát jsem z pochopitelných důvodů nemohl publikovat v Díkobrazu, protože to byl týdeník ÚV KSČ. Není proto divu, že můj první kreslený vtip vyšel cca v roce 1988 v samizdatovém časopise WOKNO. Ten vydával Ivan M. Jirous (Magor) společně s Františkem Stárkem (Čuñas). Oba dva protagonisty však komunisté brzy zavřeli a s vydáváním časopisu byl utrum. To byla doba, která dávala a nabízel karikaturistům přehršel nápadů a podnětů. Ne, že bych si stěžoval!“

Máte pro kreslení nějaké oblíbené téma, objekt, či postavu? „Nejraději mám historii, Indiány

nebo pravěk, ale oblíbenou postavu či objekt nemám.“

Přijde vám teď nějaké aktuální téma vtipné a hodné zpracování? „Jeje! Těch témat hlavně na politickou satiru je přehršel. Bohužel postoje našich vládnoucích činitelů mi začínají silně připomínat předlistopadovou dobu. Jen doufám...“

Ted' jsme si připomínali výročí vzniku republiky. Vy jste spolu s panem Markem chtěli v roce 1989 uspořádat oslavu v Sušici. Tu ovšem zakázali a shromáždění zabráňovali (viz SN). Vzpomínáte si, jak jste to výročí vnímal tehdy a jak se na oslavy vzniku ČR díváte dnes? „V devětaosmdesátém roce začátkem října jsme poslali otevřený dopis ONV Klatovy, který obsahoval oznámení, že se v Sušici bude konat oslava k výročí vzniku republiky. Byl uveden čas a místo konání. Podepsáni: Václav Žufan, Jiří Marek, Petr Hrach.

A aby o akci vědělo co nejvíce lidí, začali jsme vylepovat letáky. Protože Jiří Marek měl auto, jezdili jsme v noci po okolních vesnicích a na všech autobusových či železničních zastávkách, veřejných budovách jsme je vyvěšovali. Ve čtyři hodiny ráno zase chodil po Sušici Jaroslav Vališ – Bubák. Pod bundou plechovku s lepidlem, štětku, letáky. Ty se potom v časných ranních hodinách objevily na výkladních skříních obchodů, bufetů (Bílý koníček), ale i na radnici. Byla to od Bubáka sice velice nebezpečná práce, nicméně sisyfófská. Do hodiny byly všechny letáky strženy. Příslušníci VB, PS VB, vedoucí „postížených“ krámů a snad i domovní důvěrnice, měli plné ruce práce.

Den před oslavou výročí mě v devět hodin večer zadržela StB a odvezla na místní oddělení VB v Sušici. Tam mě vyslýchali asi do jedné hodiny po půlnoci. Ale nebyl jsem tam sám. Ve vedlejší místnosti seděl zadržený Ladislav Harant (signatář Charty 77).

Po výslechu nás oba naložili do nějakého autobusu a odváželi na Bory. Byli to dva estébáci. Jeden řídil, druhý k nám seděl čelem a mířil na nás samopalem. V Plzni na ně čekalo však nepříjemné překvapení. U hlavní brány věznice jim dozorce oznámil, že má od velitele nařizené, politické vězně nepřijímat ani do tzv, CPZ (cela předběž-

ného zadržení). Po krátkém dohadování s nadřízeným orgánem, nás oba estébáci odvezli do věznice v Ostrově Nad Ohří, kde už seděl Jiří Marek a další chartisté z Plzně. Po osmačtyřiceti hodinách mě i Ladislava Haranta propustili. Když jsme dorazili do Sušice, dověděli jsme se, co se vlastně ve městě událo.

Ten den, kdy měla oslava proběhnout, kordony policajtů, jejich pomocníků, LM a příslušníků StB bránily účastníkům přístup k místu setkání. Obsadili všechny přístupové cesty i průchod přes most. Prostě se snažili, aby se celá akce u sochy T. G. Masaryka nekonala. A aby se pojistili proti nežádoucím projevům, začali estébáci dokonce dávat vytípaným občanům *domácí vězení* na 28. 10. a nutili je, aby podepsali prohlášení, že se oslavy nezúčastní. Je pravdou, že většina takto oslovených poslala příslušníky k šípku.

Tenkrát jsme (doufám, že mohu mluvit i za ostatní) cítili opravdo-

vé vlastenectví. Nebyl to jen odpor proti komunismu, co nás spojovalo. Tak nějak jsme drželi při sobě. Ty první oslavy po revoluci byly úžasné. včetně slavnostního aktu na Pražském hradě.

Je to čistě můj subjektivní názor, ale v posledních letech se to nějak zvrtilo. Prapodivná hlava státu dává vyznamenání a řády prapodivným lidem s prapodivnou minulostí, ve vládě sedí někteří lidé, kteří by měli sedět někde úplně jinde. Čas ukáže. Boží mlýny melou pomalu...“

Děkuji za rozhovor.

Eduard Liskovec

PŘÍRODNÍ REZERVACE SUŠICKA

PR Milčice

Nemocnice jako bohatství města

Sušická nemocnice byla vždy bohatstvím svého města. Má svoji tradici, má dobré umístění a pro občany spádové oblasti, čítající až 43 tisíc obyvatel, je jednou z hlavních hodnot určujících kvalitu venkovského života.

Nemocnice si prošla těžkými obdobím v minulosti již mnohokrát. Ať už to bylo omezování zdravotní péče nebo řešení nepřehledné ekonomicko-hospodářské situace, vždy všichni byli pro její zachování.

V době, kdy nemocnici provozovala společnost Nemos/Penta, se díky Petici za záchranu provozu sušické nemocnice vedení města Sušice rozhodlo zajistit chirurgickou ambulanci poskytující službu nepřetržitě 24h/7 dní v týdnu. V té době v nemocnici fungovala z akutních oddělení už jen interna. Před necelými třemi lety jsem se mohla jako čerstvá členka správní rady Nemocnice Sušice o.p.s. zúčastnit jednání s tehdejším hejtmánem PK panem Bernardem, předsedou krajského holdingu nemocnic panem Kýhosem a paní radní pro zdravotnictví Mile-

nou Stárkovou. Ze schůzky jsem si zapamatovala, že takto provozovat chirurgickou ambulanci (bez chirurgických lůžek) bude nejen finančně náročné, ale i personálně neudržitelné. Následující roky nemocnice v rukou bývalého provozovatele chřadla, obávala jsem se, že město ztratí své bohatství bez možnosti obnovy.

Na jaře roku 2019 se zastupitelstvo města Sušice rozhodlo převzít zdravotnické zařízení zpět pod svá křídla a nemocnice se v září mohla nadechnout díky energií dvou jednatelů, Pavla Haise a Václava Rady. Tito pánové si dali za cíl vrátit lidem plnohodnotnou zdravotní péči. Od ledna 2020 otevřela nemocnice opět 3 lůžková oddělení – internu, chirurgii a jednotku intenzivní péče (JIP). Nemocnice, ač s velkou ztrátou (nemohlo se operovat), ustála jarní pandemii a jednatelé obnovovali její výkon v rozjetých kolejkách až do dne 14. 9. 2020, kdy byli nečekaně ze svých funkcí odvoláni.

Tento jeden rok faktického působení ve funkcích nebyl pro oba jednatelé vůbec jednoduchý. Zaměřili

se především na obnovu provozu nemocnice, a to ve směrech zajištění potřebného personálu a vybavení, vyjednávání na VZP, na Ministerstvu zdravotnictví ČR, na přístrojové komisi ohledně pořízení CT přístroje apod. Bohužel, tento první rok byl pro městský rozpočet velmi zátěžový, první 4 měsíce byly především nákladové. Ale pojdme posoudit i druhý pohled. Od 6. 1. 2020 se otevřením chirurgie rozjely naplno operační výkony. Následně za tyto výkony začaly od jara přicházet úhrady od zdravotních pojišťoven, a to v počáteční nejnižší sazbě. Díky dohodě bývalých jednatelů s VZP se na základě zvyšujícího se počtu operací a celkově stoupající výkonnosti nemocnice tyto úhrady navyšovaly s dvouměsíčním intervalem. Produkce nemocnice stoupala (dokonce byla nadprodukce), ztrátovost se začínala snižovat. Do konce roku přijdou od VZP ještě náhrady za jarní Covid a navyšenou produkci. Také analýza sušické nemocnice, provedená firmou Sefima, potvrdila správnost kroků obou jednatelů. To

vše se přerušilo jejich nečekaným odvoláním a nový ředitel nemocnice, s nejasnou vizí, nepokračuje v jejich slépějích.

Všichni, kteří ovlivňují osud sušické nemocnice, uznávají její důležitost a jsou pro její zachování. ALE – shodují se i v tom, jakou zdravotní péči v ní provozovat?

Sušická nemocnice je „nemocná“ v hospodářsko-ekonomické oblasti. Je však reálné ji brzy uzdravit do té míry, aby byla finančně udržitelná při zajišťování kvalitní zdravotní péče tak, jak to svými osobnostmi nastavili bývalí jednatelé. Za jejich působení byla snaha o narovnání a budování dobrých mezilidských vztahů k zaměstnancům, pacientům i k veřejnosti. Nemocnice je určité bohatstvím města, ale to bohatství spočívá především v lidech! To bychom si měli všichni uvědomit.

Děkuji personálu sušické nemocnice za jejich nasazení v těchto velmi těžkých dnech a přeji sílu, naději a víru, že pandemii koronaviru brzy ustoupí.

Zuzana Hrabá

Na prosluněném jižním svahu daleko a hluboko v údolí Divišovského potoka se nachází malebná svěží a obvykle posečená loučka s výskytem vzácných rostlin. Člověk tomu svahu s částí lesa dal statut rezervace. (Ohraničená je značením na sloupcích a stromech a to dvěma červenými pruhy.)

Na loukách rezervace rostou vzácné druhy orchidejí – hojněji ve meniček zelený, pětiprstka žezulník, krušík tmavočervený, vzácněji torič hmyzonošný, okrotice bílá a další.

Kromě luk zahrnuje rezervace

přírozenou bučinu a bor s vápencovými výchozy. (Mapy.cz)

Podél spodního okraje rezervace vede dlouhá cesta proti proudu Divišovského potoka, kterou můžete cele projít už z Divišova. Chce to dobré boty, při deštích bývá hodně rozbahněná. Na další prastarou cestu, která vede lesem při části horního okraje chráněného místa je možno sejít z asfaltky vedoucí k vesničce Milčice. A třetí možností je zvolit si za východiště Platoř a po místy hodně blátivé cestě dojet k rozcestí nad rezervací.

text a foto ED

Zasedání rady města

Usnesení ze zasedání rady města ze dne 19. října 2020

Rada města schválila dohodu o partnerství na projektu „Aktualizace komunitního střednědobého plánu rozvoje sociálních služeb na Sušicku“ s Centrem pro komunitní práci západní Čechy a pověřila starostu města k jejímu podpisu.

Rada města schválila podle § 23 odst. 3 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), povolení výjimky od 1. 9. 2020 na školní rok 2020/2021 pro Základní školu Sušice, T. G. Masaryka, z nejvyššího počtu žáků ve třídě stanovených MŠMT prováděcími předpisy, a to až o 4 žáky ve třídě 7. A v případě žáků vzdělávajících se podle vyhlášky č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky a dále ve třídě v případě žáků vzdělávajících se podle vyhlášky 27/2016 Sb., o vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných, § 25, odst. 1, za předpokladu, že zvýšení počtu žáků nebude na újmu kvality vzdělávací činnosti školy a budou splněny podmínky bezpečnosti a ochrany zdraví a nebude překročena cílová kapacita povoleného počtu žáků ve škole uvedené v rejstříku škol a školských zařízení.

Rada města schválila dohodu o ukončení účinnosti smlouvy o spolupráci na projektu „Příběhy našich sousedů“ se společností Post Bellum, o. p. s., IČ: 26548526 podle přílohy.

Rada města schválila smlouvu o reklamě a propagaci s ČEZ, a. s., Duhová 2/1444, Praha 4 a pověřila starostu města podpisem smlouvy. Rada města souhlasila s poskytnutím dotace ve výši 5 000 Kč na instalaci kovaného křížku na skalku u rozhledny na Sedle a pověřila starostu města podpisem smlouvy o poskytnutí dotace.

Rada města souhlasila s umístěním sídla spolku Obklopeno, z. s. na adrese T. G. Masaryka 120, 342 01 Sušice.

Rada města pověřila právníka města k podání žaloby na odstranění elektroinstalace z objektu v ulici Nádražní, č. p. 138, Sušice, která technicky, nebo majetkově souvisí se stavbou bez čp/če na stavební parcele č. 506/4 v k. ú. Sušice nad Otavou.

Rada města schválila zadání zakázky malého rozsahu I. kategorie na stavební práce s názvem „Kotelna Na Hrázi – oprava rozvodu TUV, oprava propoje TUV/ÚT u č. p. 1078 v ul. Sirkařská“ firmě STAVOPLAST KL spol. s r. o., Stachy 266, IČ: 40740056, za celkovou cenu 500 385 Kč bez DPH a pověřila starostu města podpisem smlouvy o dílo podle přílohy.

Rada města schválila návrh na vypracování vyhlášky města, která by řešila příspěvek investorů na technickou infrastrukturu (silnice a chodníky, vodovod, kanalizace, školy, školky, sportoviště, atd) a zdravý rozvoj našeho města (architektonické studie, regulace v ÚP).

Rada města schválila pronájem části pozemku p. č. 2261/5 v k. ú. Sušice nad Otavou o výměře cca 3 m² Zahradnictví Sušice, IČ: 06723411 pro prodej dušičkové výzdoby v termínu 29. 10. 2020–1. 11. 2020, za nájemné ve výši 1 200 Kč za celou dobu pronájmu, a pověřila starostu města podpisem smlouvy.

Rada města neschválila převzetí „Analýzy procesů a doporučení ke zlepšení provozu a fungování Sušické nemocnice s. r. o.“ z důvodu vyskytujících se vad a nedodělků a pověřila právníka města zpracováním písemné výzvy k odstranění konkrétních vad a nedodělků předaného díla se stanovením dodatečné lhůty pro předání bezvadné verze 30 dnů od doručení výzvy dodavateli s upozorněním na možné odstoupení od smlouvy, pokud dílo nebude v této lhůtě dodané ve stavu bez vad a nedodělků. Stanovisko právníka bude předloženo na dalším jednání rady města.

Rada města schválila smlouvu na administraci projektu „Zavedení dynamického řízení veřejného osvětlení města Sušice“ se společností Porsenna o. p. s., Bystřická 522/2, 140 00 Praha 4, za celkovou smluvní cenu 87 000 Kč bez DPH a pověřila starostu města podpisem smlouvy.

Rada města souhlasila s použitím fotografie, (průčelí cukrárny v areálu hotelu Fialka), z pozůstalosti pana Milana Pokorného, do knihy věnované cukrářskému řemeslu na Plzeňsku

Kompletní usnesení z jednání rady města na www.mestosusice.cz

Oznámení výběrového řízení

Výběrové řízení se koná podle zákona č. 312/2002 Sb., o úřednících samosprávných celků a o změně některých zákonů, v platném znění.

Město Sušice přijme na dobu neurčitou úředníka na funkci referenta odboru majetku a rozvoje města – investiční technik. Záměnce musí splňovat předpoklady § 4 zákona č. 312/2002 Sb.

Požadavky: VŠ stavebního směru nebo SŠ s maturitní zkouškou v oboru stavebnictví, znalost stavebních předpisů, jednání s lidmi, práce na PC, aktivita, řidičský průkaz.

Plat. podmínky pro 10. platovou třídu podle nař. vlády č. 341/2017 Sb.

Příhláška zájemce musí obsahovat tyto náležitosti:

- jméno, příjmení a titul zájemce
- datum a místo narození zájemce
- státní příslušnost zájemce
- místo trvalého pobytu zájemce
- číslo občanského průkazu nebo číslo dokladu o povolení k pobytu, jde-li o cizího státního občana
- datum a podpis zájemce

K přihlášce se připojí tyto doklady:

a) životopis, ve kterém se uvedou údaje o dosavadních zaměstnáních a o odborných znalostech a dovednostech týkajících se správních činností

b) výpis z evidence Rejstříku trestů ne starší než 3 měsíce; u cizích státních příslušníků též obdobný doklad osvědčující bezúhonnost vydaný domovským státem; pokud takový doklad domovský stát nevydává, doloží se bezúhonnost čestným prohlášením

c) ověřená kopie dokladu o nejvyšším dosaženém vzdělání
Příhlášky možno zasílat do 16. 11. 2020 na adresu: Město Sušice, nám. Svobody 138, 342 01 Sušice.

Petr Novák

tajemník MěÚ Sušice

Oznámení výběrového řízení

Výběrové řízení se koná podle zákona č. 312/2002 Sb., o úřednících samosprávných celků a o změně některých zákonů, v platném znění.

Město Sušice přijme na dobu určitou úředníka na funkci referenta odboru majetku a rozvoje města – investiční technik. Záměnce musí splňovat předpoklady § 4 zákona č. 312/2002 Sb.

Požadavky: VŠ stavebního směru nebo SŠ s maturitní zkouškou v oboru stavebnictví, znalost stavebních předpisů, jednání s lidmi, práce na PC, aktivita, řidičský průkaz.

Plat. podmínky pro 10. platovou třídu podle nař. vlády č. 341/2017 Sb.

Příhláška zájemce musí obsahovat tyto náležitosti:

- jméno, příjmení a titul zájemce
- datum a místo narození zájemce
- státní příslušnost zájemce
- místo trvalého pobytu zájemce
- číslo občanského průkazu nebo číslo dokladu o povolení k pobytu, jde-li o cizího státního občana
- datum a podpis zájemce

K přihlášce se připojí tyto doklady:

a) životopis, ve kterém se uvedou údaje o dosavadních zaměstnáních a o odborných znalostech a dovednostech týkajících se správních činností

b) výpis z evidence Rejstříku trestů ne starší než 3 měsíce; u cizích státních příslušníků též obdobný doklad osvědčující bezúhonnost vydaný domovským státem; pokud takový doklad domovský stát nevydává, doloží se bezúhonnost čestným prohlášením

c) ověřená kopie dokladu o nejvyšším dosaženém vzdělání
Příhlášky možno zasílat do 16. 11. 2020 na adresu: Město Sušice, nám. Svobody 138, 342 01 Sušice.

Petr Novák, tajemník MěÚ Sušice

18. Týden regionů EU: zaměření na boj s COVID-19

Brusel – 26. října 2020

Když jde o tuhé, EU si poradí. Každoroční Evropský týden regionů a měst ukázal jak, a to v rámci debat s vysoce postavenými úředníky, dialogů s občany a seminářů, jakož prostřednictvím ceny za vynikající žurnalistiku a ocenění regionálních projektů podporujících hodnoty soudržnosti a spolupráce, na nichž je EU založena.

Osmnáctý Týden regionů EU se konal v hybridním formátu (virtuálně-fyzickém) a měl důležitý úkol: ukázat, proč k řešení společných problémů – od změny klimatu po mimořádné situace v oblasti zdraví, jako je současná pandemie – potřebujeme politiku soudržnosti. Akce začala představením prvního výročního místního a regionálního barometru, které provedl Apostolos Tzitzikostas, předseda Evropského výboru regionů, po němž následovala debata s Ursulou von der Leyenovou, předsedkyní Evropské komise, a členy Výboru regionů – místními a regionálními zastupiteli z celé Evropy.

Zpráva potvrdila, že krize má nepříznivý dopad na celou Evropskou unii a více než 90 % regionů a obcí v EU očekává, že jejich příjmy prudce poklesnou. Zároveň si 67 % Evropanů přeje, aby města a regiony měly větší vliv na rozhodování na úrovni EU:

„Z průzkumu vyplývá, že je na čase přehodnotit způsob fungování demokracie EU, aby byla lépe napojena na lidi v různých částech území EU.“ uvedl Apostolos Tzitzikostas, předseda Evropského výboru regionů. „Jakožto regionální a místní vedoucí představitelé jsme odhodláni spolupracovat na úrovni EU i na vnitrostátní úrovni, abychom se z této pandemie zotavili a vybudovali odolné a udržitelné společnosti.“

Elisa Ferreiraová, komisařka pro soudržnost a reformy, tento názor na své tiskové konferenci podpořila a vysvětlila, jak by politika soudržnosti mohla podpořit zotavení Evropy.

Pokud jde o výhled do budoucna, německá kancléřka Angela Merkelová během debaty s členy Výboru regionů zdůraznila, že ochota ně-

kterých regionů postarat se o pacienty z regionů jiných zemí by měla být „příkladem pro řešení budoucích problémů“.

V rámci dalších debat o dopadu koronaviru a informování široké veřejnosti se různé semináře zabývaly životem před pandemií a po ní, přičemž byla poskytnuta vysvětlení ohledně investiční iniciativy pro reakci na koronavirus (CRII), CRII+ a podpůrných balíčků v rámci iniciativy React-EU pro regionální a místní zdravotnické služby a vybavení. Vzhledem k tomu, že se do popředí zájmu dostává přidělování zvláštních finančních prostředků a potřeba odpovídajících politik, byly vyzdvihnuty také rozpočtové plány na období po roce 2020.

V rámci programu Youth4Regions získali Anastasia Lopezová z Rakouska a Francisco Sezinando z Portugalska Cenu Megalizziho a Nieldzielského pro začínající novináře za rok 2020. Na slavnostním ceremoniálu REGIOSTARS pro nejlepší projekty politiky soudržnosti v Evropské unii byli ocenění vítězové v jednotlivých kategoriích: ESA BIC, Take the cool food challenge, E-schools, SHICC, Energy@School a Time is now for change.

O akci

Evropský týden regionů a měst je v celé EU vůbec největší akcí věnovanou otázkám regionálního rozvoje. Jejimi pořadateli jsou Evropská komise a Evropský výbor regionů.

Celkem se do čtyřdenní akce zapojilo více než 10 000 účastníků a 800 partnerů, buď fyzicky, nebo online, což svědčí o zájmu všech koutů společnosti EU – od dynamické mládeže po naše vysoce postavené úředníky a špičkové akademické a specializované odborníky – a o obecné připravenosti řešit vše, co nás v budoucnu čeká, společně.

Další informace o této akci najdete na webových stránkách Evropského týdne regionů a měst 2020. Chcete-li se (znovu) podívat na minulá zasedání nebo sledovat naplánovaná zasedání, navštivte příslušnou platformu pro videa.

TZ, EU Regions Week 2020

Úřední hodiny na Městském úřadě

V rámci usnesení vlády České republiky o přijetí krizového opatření jsou úřední hodiny na Městském úřadě Sušice omezeny na dva dny v týdnu takto:

Pondělí 7.00–12.00 a středa 12.00–17.00

Preferována je i nadále elektronická, písemná či telefonická komunikace.

• Obce ORP Sušice •

Rabí

Město Rabí – Nadmořská výška: 478 m n. m.

Počet částí: 3 – Rabí, Bojanovice, Čepice **Katastrální výměra:** 1 430 ha

Počet obyvatel: 494 **Z toho v produkt. věku:** 293 **Průměrný věk:** 40

Pošta: Ano **Škola:** Ano **Zdravotnické zařízení:** Ne **Policie:** Ne

Kanalizace (ČOV): Ne **Vodovod:** Ano **Plynofikace:** Ne

Historie: První písemná zmínka o obci pochází z roku 1380, kdy je ves Raby uváděna jako majetek Švihovských z Rýzmburka, hrad dvakrát dobyt husity, v 15. století byl hrad přestavěn Půtou Švihovským. Zadlužení Půtovy synové byli nuceni rýzmburské dědictví postupně rozprodávat. Po té Rabí často střídalo majitele a hrad samotný chátral. Na počátku 18. století získal Rabí šlechtický rod Lamberků. V první polovině 18. století hrad vyhořel a požár jej připravil o střechy i dřevěné části. Pak se navíc nehlídaný hradní areál stal zdrojem stavebního materiálu pro obyvatele podhradí i širokého okolí.

První pokusy o záchranu a současně zpřístupnění hradního komplexu se objevily v již polovině 19. století. Tehdejší majitel panství kníže Gustav Jáchym z Lambergu nechal uzavřít vstupní bránu, na vrcholu donjonu vznikla první vyhlídková plošina a byla opravena i část zdíva.

Ve dvacátých letech 20. století přešel hrad pod horažďovický *Spolek pro zachování památek v horním Pootaví*. Členové spolku přikročili k náročným záchranným pracím i nákladné stavební rekonstrukci části areálu, provedli drobné archeologické výzkumy, zřídili malé hradní muzeum a začali organizovat komentované prohlídky.

Do správy státu přešlo Rabí v roce 1954 a roku 1978 byl hrad prohlášen národní kulturní památkou. V současné době je Státní hrad Rabí ve správě *Národního památkového ústavu*, územní památkové správy v Českých Budějovicích.

Pamětihodnosti: hrad Rabí, kostel Nejsvětější Trojice, hřbitovní kostel sv. Jana Nepomuckého, náměstí s domy ve slohu seelského baroka, bývalá synagoga, barokní židovský hřbitov s vápencovými náhrobký, zřícenina kaple Všech svatých na Lišné, kaplička Panny Marie Královny v Bojanovicích, skleněná socha sv. Jana Nepomuckého na starém mostě v Čepicích, Pomník padlých v první a druhé světové válce a kaplička s dřevěnými soškami na návsi v Čepicích.

Spolky: Včelaři, Myslivecký spolek Březinka, ROSa, Sbor dobrovolných hasičů Rabí, SDH Čepice, SDH Bojanovice,

Kontakt: tel. 731 018 098, e-mail: info@mestorabi.cz

Úřední hodiny: Pondělí 8.00–12.00 a 12.30–17.00, středa 8.00–12.00 a 12.30–17.00, pátek 8.00–12.00 a 12.30–14.00

Starosta: Miroslav Kraucher informuje o tradičních akcích:

Akce během roku – hasičský ples, dětský maskarní karneval, masopustní průvod, stavění májky, Rabijáda (dětský den na hradu Rabí), Rábská pouť, Ruinfest – hudební festival, letní grilování na herním plácku Hlinovatky, Nebičko a pekličko na hradě, Poslední leč (zábava v KD Rabí, každého 25. prosince), Silvestrovský pochod na kostelík. V areálu hradu Rabí jsou v letním období sokolnické produkce Milana Zaleše, divadelní představení a koncerty předních českých umělců.

Bojanovice: Achilka cup – turnaj v nohejbalu, Bojanovická pouť. Čepice: Čepická pouť, Setkání harmonikářů v Čepicích, ples SDH Čepice, tábor mladých čepických hasičů v kempu Čepice, Dokempná – rozloučení s prázdninami a letní sezonou v kempu.

Zdroj: info portál územní samosprávy – města.obce.cz, wikipedia, hrad-rabi.eu, www.mestorabi.cz

ED

DŮLEŽITÁ TELEFONNÍ ČÍSLA – SUŠICE

Nemocnice 376 530 111 | Městská policie 376 523 250

Městský úřad 376 540 111 | Úřad práce 950 128 201

Sběrný dvůr 376 520 519

(provoz. doba: út, čt 13–18 hod., so 8–12 a 13–15 hod.)

Názor: Nemocnice – jak to bude dál?

Vážení spoluobčané,
dovolím si předložit svůj názor na situaci v naší nemocnici. Především, že nejsem nijak politicky angažovaný, necítím žádný motiv stranit tomu či onomu, pouze si jako občan města zkouším utřídit dostupná data. Díky všem, kteří informují věcně, své argumenty jsou schopni prokázat a v čase je nemění. Původní účel mého vyjádření byla reakce na příspěvek pana Jonáše Bartoše (ODS) na FB – zde uvádím v upravené verzi.

Téma Nemocnice Sušice je jistě velmi široké. Zahrnuje odborné zdravotnické, ekonomické, manažerské, právní, politické lokální i celostátní a další otázky a asi není v silách jednotlivce vše postihnout. Je třeba součinnosti týmu lidí, kteří jsou ochotni se situaci věnovat a pro dobro občanů společnou instituci, společný majetek spravovat. Řádně, v souladu s potřebami občanů, v souladu s dobrými mravy.

Zastupitelé města se v prosinci 2019 dohodli na obnově péče v Sušické nemocnici. Od začátku bylo jasné, že bude potřeba velké finanční podpory. Nemocnice byla po nedlouhém působení Nemosu/Penty a nečinnosti města v rozkladu, některá oddělení byla uzavřená. Léta se neinvestovalo, vybavení zestárla, některé se „ztratilo“. Náročného úkolu obnovy se ujal parta nadšenců, kteří nehledali, proč a co nepůjde, ale hledali cesty, jak by to šlo. A dokázali to. Neřečněním, ale prací. Sami dnes říkají, že nebylo vždy vše růžové, že se učili „za běhu“. Navzdory mnoha úskalím, především při sháňbě personálu a uzavírání smluv s pojišťovnami, se věc podařila. Nemocnice se rozběhla v požadovaném rozsahu a vše fungovalo. Po posledních náhlých zásazích stran města, po odvolání jednatele a jmenování nového ředitele, se situace značně změnila. Provoz se omezuje, pracovníci se propouštějí a rozsah zdravotní péče se zmenšuje. Prostě a jednoduše – TEĎ to nefunguje. To je neomluvitelné, zvláště v „COVIDovém“ období.

Záměrné účelové manipulování s daty ze strany některých představitelů města je zřejmé. Například nám je prezentováno, že 300 milionový rozpočet města dlouhodobě neunesl 600 milionů na nemocnici. ALE víme, že se v tomto případě jednalo o 2 rozpočty tj. celkem cca 600 milionů. ALE víme, že ztrátovost byla částečně už nyní vyřešena – zvyšující se zálohy od pojišťoven, státní příspěvek za jarní „COVID období“ apod. V blízké budoucnosti měla být ztrátovost ře-

šena také například těmito způsoby: navýšením kapacity lůžek (tím by došlo k dalšímu zvýšení příjmů od pojišťoven), zvyšováním výkonnosti nemocnice, postupným přechodem z krizového řízení na standardní atd. To vše podle městem objednané (a později asi měsíci utajované) analýzy s výhledem na vyrovnaný rozpočet v řádu dvou až tří let. V prvním roce provozu se jednoznačně jednalo především o náklady na restart – **nejde tedy v žádném případě o dlouhodobou zátěž rozpočtu v avizovaném rozsahu**. Nemocnice „pod městem“ dosahovala vyrovnaného hospodářského výsledku i dříve, není důvod se domnívat, že by to teď nešlo.

Proč došlo k odvolání bývalých jednatelů? PRŮ funkci jednatele nemohou vykonávat, protože podnikají – ALE nový jednatel rovněž podniká. PRŮ bývalí jednatelé nedokladovali 12 milionů – ALE nikdo neprokázal, že by peníze chyběly. Nešlo o účelovou dotaci s povinností konkrétního režimu dokladování a bývalí jednatelé mají podle vlastních slov vše v účetnictví a v „bance“. PRŮ náklady na platy personálu převyšují platby od pojišťoven – ALE víme, že pojišťovny posílají jen zálohy a podle skutečných výkonů je doplácí zpětně. Na základě dohody s bývalými jednately se zálohy postupně navyšovaly. V blízké budoucnosti mají od pojišťoven a za jarní COVID období „dorazí“ milionové platby, ALE spravovat je má někdo jiný, než ti, kteří se o jejich získání zasloužili. Podobných argumentů je celá řada. Jednou z posledních byla výtky, že bývalí jednatelé nechtějí pomáhat novému vedení. ALE oni byli přece za údajně nesprávný postup při správě majetku odvoláni – i když způsob provedení spíše odpovídá pojmenování „nevybíravým způsobem vyhození“. Nový ředitel se bude s nemocnicí a jejími specifiky nejspíš nějakou dobu seznamovat. Otázkou je také jeho diskutabilní působení v Nemocnici Klatovy. Máme na takovýto krok prostor? Je toto opravdu rozhodnutí řádného hospodáře? Kdo z tohoto postupu má nebo bude mít prospěch? Pacienti? Zájmové skupiny? Byla to motivace politická? Osobní?

Podporu bývalým jednatelům a směru vedení Sušické nemocnice, který nastolili, vyjádřili kromě lékařů, sestřiček a mnoha občanů také například Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče a Lékařský odborový klub, senátoři Pavel Fischer a Zdeněk Papoušek,

senátor a lékař I. LF UK Marek Hilšer. Dále jsou připraveni jednat o podpoře nemocnice starostové ze Svazku obcí Pošumaví a z Mikroregionu střední Pošumaví. Podpořit nemocnici jsou ochotni také představitelé kraje. Ti všichni jsou současnou situací v Sušické nemocnici rovněž znepokojeni.

V Sušici máme několik městských zastupitelů, kteří se o problematiku nemocnice zajímají do hloubky a bojují za naše právo na dostupnou zdravotní péči. Plně funkční nemocnice pro ně není jen „bezpečná díra“ (jak někteří uvádějí), ale je to především základní součást vybavenosti města a služba občanům. Sám jsem si vyzkoušel v reálné situaci, jak to s tou dostupností péče je, když jsem před rokem vezl své, po týdenních horečkách vysílené, bezvládné tříleté dítě do nemocnice v Klatovech. Tam mi oznámili, že sice vidí, že potřebujeme hospitalizovat, ale že pro nás nemají místo z důvodu obsazené kapacity, že můžeme zkusit jet do Strakonice. Chápu tedy velice dobře, jak se mohou cítit starší spoluobčané, pro které není tak snadné cestovat, nebo ti, kteří nemají auta nebo ti, kteří nejedou „jen“ ze Sušice, ale z odlehlejších míst regionu. Chápu ty, kteří mají v této souvislosti obavy o své blízké i o sebe samé.

Nezlobte se, prosím, není-li mnou prezentovaný názor dostatečně ucelený či fundovaný. Budu upřímně rád, když mi někdo povolný pomůže vysvětlit případné nesrovnalosti. Třeba mi nějaké zásadní informace unikly, mohl jsem něco špatně pochopit nebo jsem se nechal příliš unést emocemi. V každém případě **dostupnost zdravotní péče pro občany našeho regionu považují jednoznačně za prioritu**. Bohužel se zdá, že někteří tuto myšlenku nesdílejí, zjevně často díky polovičaté informovanosti. Jiní o ní jen planě hovoří v příkrém rozporu s jejich reálnými činy a rozhodnutími. Následky těchto rozhodnutí pak neseme všichni. Ti, kteří současný stav způsobili, mohou stále ještě mnohé napravit. Především na nich záleží, jak to bude dál. My, občané města a celého regionu, také můžeme mnoha způsobů vyjádřit svůj názor – například ve volbách. To už se ostatně stalo i při těch posledních, krajských.

Zdravotnickému personálu a všem, kteří nezištně pomáhají ostatním, patří veliké díky, v dnešní době zvláště.

S pozdravem Jan Pelech

Reakce na článek Nemocnice – jak to bude dál?

Vážení spoluobčané,
Vážený pane Pelechu,
velmi rád bych se vyjádřil k článku pana Pelecha, abyste dostali vyváženou informaci.

Pozorně jsem si přečetl Váš příspěvek zabývající se situací v Sušické nemocnici, s.r.o. a pokusím se vysvětlit některé nesrovnalosti, doplnit další důležité informace a připojit několik poznámek.

V některých svých tvrzeních jste u hodnocení současného stavu nemocnice velmi radikální, bohužel buď bez znalosti faktů, nebo jejich zasazením do nesprávného kontextu.

Nemocnice dala výpověď jednomu zaměstnanci – to je fakt. Nevím, jak tento fakt koresponduje s Vaším tvrzením o propouštění. Navíc tato výpověď byla způsobena situací, kterou nemocnice neovlivnila.

Provoz nemocnice se skutečně omezuje, a to v poskytované odkladné péči. Tuto situaci způsobila nutnost postarat se o COVID+ pacienty. Péče o tyto pacienty je pro nemocnici nová, v první vlně byli všichni pacienti převáženi do FN Plzeň.

Je skutečností, že došlo k dočasnému přerušení činnosti lůžkového chirurgického oddělení. Důvody jsou známy, ale pro informaci všech občanů – lékaři z tohoto oddělení podali výpověď. Většina z nich byla v nemocnici zaměstnána na tzv. „Dohodu“, proto nebylo možno v tak krátké době (15 dnů) najít náhradu.

Konstatovat, že TEĎ nemocnice nefunguje, je neomluvitelné, protože nemocnice funguje. A zvláště v tomto období, kdy celá nemocnice (a nejen ta sušická) pracuje na hraně, a mnohdy za hranou, svých možností, a řeší situaci, se kterou se ještě nikdy ve své historii nepotkala, považují to minimálně za neřešitelnou situaci, se kterou se ještě nikdy ve své historii nepotkala, považují to minimálně za neřešitelnou situaci, se kterou se ještě nikdy ve své historii nepotkala.

K Vaším informacím o ekonomickém fungování nemocnice přidám pouze několik poznámek:

První se týká způsobu podání Vaší informace – článek (podle prvního odstavce) píše jako občan města, ale pasáž o ekonomice je psaná zřejmě za nějakou skupinu? Zároveň informace, které prezentujete, nejsou běžně přístupné a nejsou nijak podloženy.

Odvoláváte se na analýzu nemocnice, já jsem ji četl, ale závěr, který jste udělal, z ní skutečně nevyplývá.

Teď k ekonomice – s otázkou dotací (nebo příplatků) mám trochu dilema. Jako současnému jednatele nemocnice je mi samozřejmě finanční podpora města příjemná, na druhou stranu je evidentní, že těch 60 milionů, o kterých se zmiňujete, bude ve městě chybět. Je úplně irrelevantní tvrdit, jestli se jedná o jeden, nebo více rozpočtů – pořád jde o 60 milionů korun.

Ostatní fakta o zlepšující se finanční kondici nemocnice, která uvádíte, jsou obecně opakovaně prezentována, ale nejsou ničím podložena, např. není nikde uvedeno, co nastane přechodem z krizového na standardní způsob řízení a jaký to bude mít dopad do ekonomiky nemocnice.

Ještě mi dovoďte poslední poznámku ke zkráceným faktům – „miliony“ za jarní COVID „nedorazí“ od pojišťoven, ale od státu, tedy Ministerstva zdravotnictví ČR. Mimochodem už „dorazily“. Spravovat je nebudu já, ale výhradně ti, kteří se o ně zasloužili. Celá dotace slouží pro výplatu zdravotnickému personálu. Tak bude použita, vyplacena a zaúčtována. V rozpočtu nemocnice nezůstane ani koruna – vše bude vyplaceno zaměstnancům a jsem přesvědčen, že zaslouženě.

K Vaší poznámce o mém působení v Klatovech – je evidentní, že o tom nevíte nic. Je to jen takový vypuštěný balonek, který má za úkol znejistit a pošpinit.

Řídil jsem nemocnici v Klatovech v době, kdy uvnitř stávajícího areálu „vyrostla“ nová

nemocnice, a to bez omezení provozu a dopadu na pacienty. Každý, kdo v nemocnici byl nebo jel kolem, vidí na první pohled výsledek mého působení – Vám se nelíbí? O čem chcete diskutovat?

Zmiňujete podporu bývalým jednatelům a směru jejich vedení od různých institucí. Na některých jednáních jsem byl osobně přítomen, jen Vás jsem tam bohužel neviděl.

Jsem rád, že uvedené instituce nemocnici podporují, zvláště proto, že i já chci nemocnici funkční a poskytující péči, kterou spádová oblast Šumavy potřebuje.

Jen pro upřesnění různě uváděných čísel – spádová oblast nemocnice v Sušici zahrnuje celkem 35 000 stálých obyvatel – sečteno z dat poskytnutých krajským úřadem.

V závěru mého vysvětlení bych rád zcela jasně vyjádřil, že i já považuji dostupnost zdravotní péče pro občany regionu za prioritu a upřímně si neumím představit občana Sušicka s jiným názorem.

Přesto že v prvním odstavci Vašeho článku uvádíte, že nejste nijak politicky angažovaný, z textu posledního odstavce vyplývá něco jiného.

Máte ale zcela jistě pravdu, volby jsou nejdůležitějším fórem pro vyjádření názoru občanů na dění v obci či městě, proto si dovoluji požádat o respektování tohoto faktu. Nemocnice potřebuje pomoc v péči o pacienty s onemocněním, které se teprve učí léčit. Potřebuje pomoc materiální a především personální. Tímto směrem by se měla ubírat naše společná snaha o funkční nemocnici.

Zcela souhlasím s Vaší poslední větou – važme si všech, kteří jsou ochotni nastoupit do první linie a postarat se o všechny nemocné v regionu – nikoho jiného tedy nemáme.

Přeji všem vše dobré – hlavně zdraví
Jiří Vlček

Názor: Nemocnice na rozcestí

Výměna jednatelů v polovině září stabilizaci nemocnice evidentně neprosperovala. Cesta sice krivolaká, ale s jasným cílem zachrany a obnovy nemocnice, dorazila na rozcestí: Nejvyšší vedení města nyní rozhoduje, zda v záchranné nemocnici pokračovat, nebo ne.

Že nemocnice s akutní lůžkovou péčí je pro region s téměř stovkou tisíc obyvatel a návštěvníků pro záchranu zdraví a životů (infarkty, úrazy, nehody a další akutní případy) nepostradatelná, jasné a jednoznačně prokazuje i pandemie COVID. A podobné nebo horší pandemie se mohou opakovat nebo mohou nastat jiné situace s masivní potřebou akutní nemocniční péče.

Také je jisté, že město nemocnici hluboce ztrátovou trvale podporovat nemůže – dosud na záchranu nemocnice zdevastované pětiletým pronájmem Pentě vynaložilo nemalé prostředky. Plzeňský kraj se však nebrání nemocnici poskytnout podporu, ovšem musí to být nemocnice plně funkční a schopná poskytovat akutní lůžkovou péči (interna, chirurgie, ARO s JIP), stabilizovaná a ekonomicky efektivní, tedy provozovaná se ztrátou přijatelnou možností financování – proto k tomu cíli, k plně funkční a efektivní

nemocnici, musí být úsilí napřeno. Je dokonce možné, že by Plzeňský kraj městu refundoval alespoň část nákladů, které Sušice suplováním povinností, jež by stát měl plnit, ale neplní, na záchranu nemocnice vynaložila. To ovšem bude záležet na výsledcích jednání vedení města s Plzeňským krajem, pokud vedení města s Plzeňským krajem v tomto směru jednat bude.

Město zatím prostředky na pokračování v obnově nemocnice stále má, ovšem jsou to prostředky připravené na výstavbu plánova-

né sportovní haly; sportovní halu však bude využívat jen část obyvatel Sušice a zlomek jejich návštěvníků – na rozdíl od nemocnice, která je pro všechny obyvatele regionu a jeho návštěvníky. Použití těchto prostředků pro potřebu nemocnice by ovšem znamenalo výstavbu sportovní haly na čas odložit. Takže zásadní otázka zní:

Nemocnici teď a sportovní halu později, nebo sportovní halu hned a nemocnici již nikdy?

28. 10. 2020
Vladimír Říha

Dopis starostovi města Sušice předaný na podatelnu úřadu

Vysvětlení: Dne 7. 10. 2020 jsem přes podatelnu MÚ Sušice předala dopis starostovi města a jelikož jsem dosud nezaznamenala žádnou reakci, činím tak tímto zveřejněním úplného znění, i když nepředpokládám, že se mi nějaké odpovědi dostane.

27. 10. 2020, *Ludmila Jandová*
V Sušici dne 7. 10. 2020

Pane starosto, Bc. Petře Mottle, vracím cenu, kterou jsem před časem převzala za práci v loutkářském oddílu SOKOLA Sušice, protože jste byl jedním z těch, kteří mi blahopřáli a **děkovali mi nejen za práci s loutkáři, ale i za vše, co jsem jako lékařka pro Sušici udělala – jsou to Vaše vlastní slova, která jste mi na pódiu řekl a podal jste mi ruku.**

Na krátký čas jsem si toho ocenění vážila, ale pod dojmem posledních týdnů a hlavně posledních dnů jsem došla k jinému názoru: poděkování z Vašich úst ve světle Vašeho nynějšího chování považuji za urážku!

Vím, že od letošní své osmdesátky aktivně ve zdravotnictví nefiguruji – ale nemůžete říci, že můj dopis je výplodem „bláznivé stařený“! – resp. říci to můžete, ale nic se na mém postoji nezmění. Zapomeňte, že jsem Jandová (to jméno na Vás jistě působí iritujícím způsobem), berte mě jako občanku ČR a občanku (už 57 let!) města Sušice. Jednak jsem s nejvyšším nasazením a na úkor své rodiny spolu s ostatními vybudovala pediatrický obvodní

systém, školní zdravotní službu, všechny jsme daly do pořádku tehdy neuspořádaný systém očkování. Jednak jsem se vždy chovala slušně, zodpovědně a především jsem bránila zájmy svých malých pacientů. Tím se nechvástám, to konstatuji.

Jste členem ODS = Občanské demokratické strany – ale jako zodpovědný občan se nechováte a o zodpovědném demokratickém chování se dá s úspěchem pochybovat!

Nechápu ani chování některých zastupitelů, jejichž rodiče věnovali naší nemocnici nejen čas na úkor rodiny, ale i zdraví a život!

Nemám, co bych víc dodala!
MUDr. Ludmila Jandová

Reakce společnosti Penta

Do aktuální sporů kolem nemocnice už nemáme důvod vstupovat – s jednou výjimkou. Když někdo útočí na naši společnost prostřednictvím nepravdivých informací.

Chci zmínit dvě fakta. Ano, nemocnici jsme předávali bez dluhů. Za podstatnější ovšem považují skutečnost, že dávno předtím jsme představili dlouhodobě udržitelnou koncepci nemocnice, která by byla schopná zabezpečit kvalitní zdravotní péči pro svoji spádovou

oblast. V rozumné míře, protože je součástí struktury zdravotní péče celého kraje.

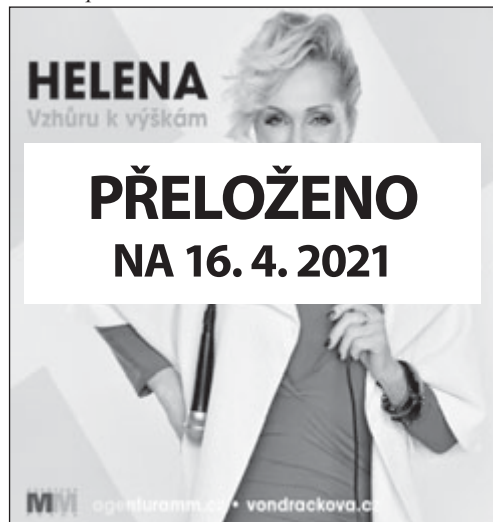
Současný vývoj v nemocnici bohužel naplňuje scénář, který se dal očekávat. Nemocnici jsme nijak nepoškodili. Opak může říct pouze ten, kdo tomu buď vůbec nerozumí, nebo nemá dobré úmysly. Anebo si myslí, že veřejné peníze jsou prostě v bezedné kase.

*Barbora Vaculíková
generální ředitelka,
Penta Hospitals CZ, s. r. o.*

Sušice

7. listopadu – Tradiční KIOUb!
Brass Avenue – koncert – **PŘELOŽENO!**

14. listopadu od 19 hod. – KD Sokolovna

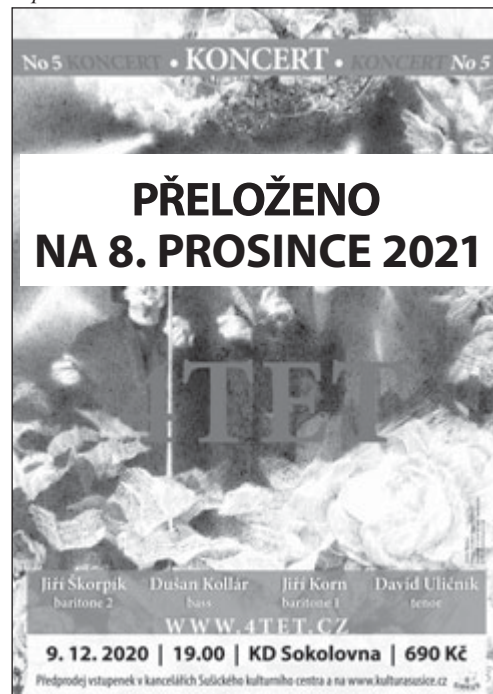
21. listopadu – Tradiční KIOUb!
Prago Union – koncert – **PŘELOŽENO!**

22. listopadu od 19 hod. – KD Sokolovna

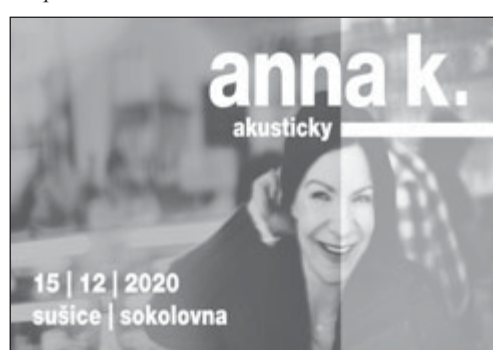
24. listopadu od 17 hod. – Kino Sušice
Dobroběžník v Africe – Marek Jelínek – viz str. 12

9. prosince od 19 hod. – KD Sokolovna

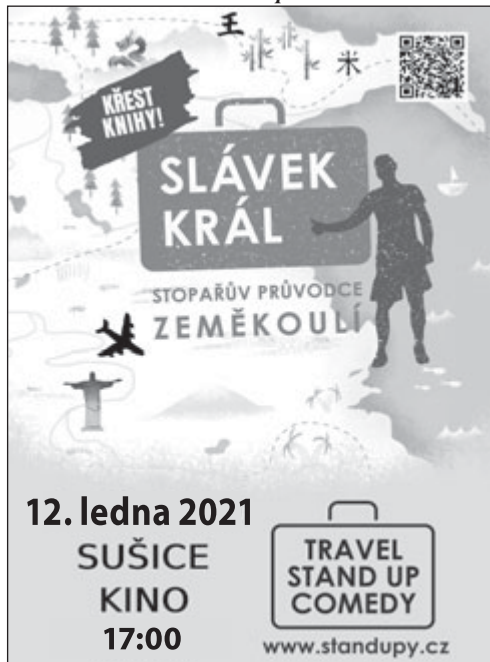

Zakoupené vstupenky vračejte až bude otevřeno
v kanceláři v budově kina.

15. prosince – KD Sokolovna

12. ledna 2021 – Kino Sušice – přeloženo z 2. 11. 2020

30. března – KD Sokolovna – přeloženo z 2. 11. 2020
LEŽ – divadelní představení (přeplatné skupiny S)

1. dubna 2021 – Kino Sušice – přeloženo z 27. 10. 2020

27. dubna 2021 – KD Sokolovna – přeloženo z 5. 10. 2020

7. května – KD Sokolovna – přeloženo z 17. 9. 2020

SIRKUS, Příkopy 178, Sušice:
– UZAVŘENO!

Refundace vstupného na zrušená představení bude
možná opět po uvolnění opatření.

GALERIE SIRKUS
– UZAVŘENA!

KAFE SIRKUS, Příkopy 178, Sušice
– UZAVŘENO!

KD SOKOLOVNA, T. G. Masaryka 120, Sušice
– UZAVŘENA!

MĚSTSKÁ KNIHOVNA SUŠICE
UZAVŘENO!

Městské informační centrum – budova radnice
tel. 376 540 214, www.mestosusice.cz/icsusice
e-mail: icsusice@mususice.cz
pondělí–pátek: 9.00–16.00, pauza: 12.30–13.00
Výstavní prostory radnice – 6. patro – UZAVŘENO!

MUZEUM ŠUMAVY SUŠICE
náměstí Svobody 40, tel., fax 376 528 850
e-mail: muzeum.susice@tiscali.cz
www.muzeum.sumava.net0
Od 1. listopadu do 5. prosince zavřeno.

KANCELÁŘ SUŠICKÝCH NOVIN
– UZAVŘENA!

Vaše příspěvky, vzpomínky atd., je možné
vhodit do připravené schránky na budově KD
Sokolovna, případně formou elektronické komu-
nikace s redaktorem SN – e-mail: liskovec@kul-
turasusice.cz nebo na tel. 724 981 554.

Region

Žihobce

MUZEUM LAMBERSKÁ STEZKA
www.zihobce.eu, tel. 724 895 012

Otevírací doba: po–so 9.30–15.30

Něžné orchideje mírného pásma
– výstava PŘERUŠENA!

FINSKÉ KULTURNÍ CENTRUM
iittala – výstava PŘERUŠENA!

GALERIE NETOPÝR
Tváří v tvář – výstava PŘERUŠENA!

Hartmanice

HORSKÁ SYNAGOGA
Po-lin, Židé v republice mnoha národů
– výstava PŘERUŠENA!

Mouřenec

každou sobotu od 11 hod. – Mouřenec

Kašperské Hory

celoročně – informační centrum Kašperské Hory

V každé kešce je kód. Po nasbírání čtyř nebo sedmi
získáte navíc v infocentru malý dárek.

Mapa ke stažení na www.kasphory.cz nebo na infocen-
tru podle aktuální otevírací doby – viz str. 10

Horažďovice

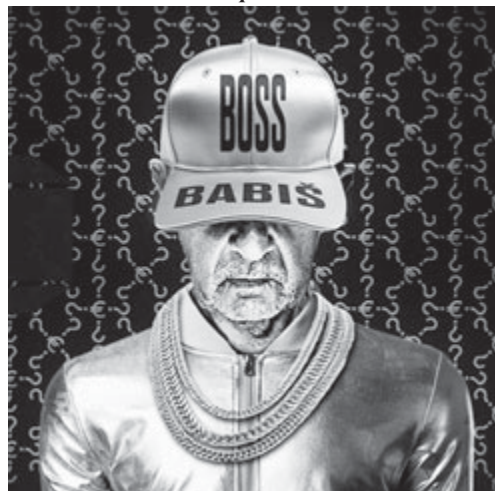
13. ledna 2021 od 19 hod. – Kulturní dům

Fantastická žena – divadlo – přeloženo z 1. 10. 2020

18. února 2021 od 19 hod. – Kulturní dům

Boss Babiš – divadlo – přeloženo z 23. 9. 2020

9. dubna 2021 od 20 hod. – Kulturní dům

Trautenberk – koncert – přeloženo z 31. 10. 2020

Kino Sušice, stejně jako všechna kina v celé
ČR, bylo nařízením vlády uzavřeno a to nejmé-
ně do 20. listopadu. Jsme tedy ve stejné situaci
jako na jaře, kdy se v březnu kina uzavřela a ni-
kdo nevěděl, za jak dlouho se otevřou.

Kinaři se v té době semknuli a snažili se přinést
filmy alespoň prostřednictvím VOD platformy, tedy
možností tzv. „promítat“ filmy on-line. Jednotliví
čeští distributoři se snažili nabídnout několik zaji-
mových titulů a tak vznikl projekt #Vaše kino, který
vám po dobu jednoho měsíce umožňoval sledovat
pár zajímavých filmových novinek.

Bohužel, v současné době, kdy velcí zahra-
niční distributoři a producenti přesouvají premi-
éry svých filmů na příští rok, nebo dokonce až
na rok 2022, nebo rovnou jednají s velkými te-
levizními platformami, nemohou čeští zástupci
těchto distributorů nabídnout pro projekt #Vaše
kino adekvátně divácky zajímavé tituly. Nebo
již filmy poskytli pro TV.

Z toho důvodu je projekt #Vaše kino pozasta-
vený a nám nezbyvá nic jiného, než netrpělivě
vyhlížet konec zlých časů a těšit se na vás, na
diváky, kteří si znovu najdete cestu do sušického
kina. Ať už na očekávanou premiéru dokumen-
tu o Karlu Gottovi **Karel**, nebo na zfilmovanou
knihu Patrika Hartla **Prvok, Šampón, Tečka
a Karel**, které by se měly objevit na plátně na-
šeho kina v období Vánoc.

Děkujeme za vaši diváckou přízeň, kterou jste
nám v posledních letech projevovali a společ-
ně s vámi doufáme, že tyto „blbé časy“ už brzy
skončí. Nashledanou v kině Sušice

Pavel Vinický, vedoucí kina

Vzpomínky

Kdo v srdcích žije, neumírá.

Dne 10. října nás po dlouhé těžké nemoci opustil pan

Mgr. Oldřich Knížek

ve věku nedožitých 66 let. Děkujeme všem za tichou vzpomínku. rodina Knížkova

Prázdný je domov, smutno je v něm, cestička k hřbitovu zůstala jen.

Dne 31. října uplynul první smutný rok, kdy navždy odešel náš drahý manžel, tatínek, dědeček a pradědeček pan

Jaroslav Válek

z Dlouhé Vsi.

Stále vzpomínají – manželka, dcery s rodinami, vnučata a pravnoučata.

Už nevrátím se zpátky, nezbylo mi síl, tak řekněte všem prosím, že jsem tady byl.

Dne 31. října uplynuly dva smutné roky, kdy nás navždy opustil pan

Karel Pokorný.

S velkou bolestí stále vzpomínají maminka, tatínek, děti a sestry s rodinami.

Děkujeme všem přátelům a kamarádům za tichou vzpomínku.

Těžko se s Tebou loučilo, těžko je bez Tebe žít, láska však smrti nekončí, v srdci Tě stále budeme mít.

Dne 5. listopadu uplynul jeden rok od úmrtí pana

Josefa Šmata.

S láskou vzpomínají maminka a kamarádi.

Dne 7. listopadu uplyne dvacet dva let od tragické smrti našeho milovaného syna

Daniela Vinického.

Kdo jste ho znali a měli rádi, věnujte mu tichou vzpomínku. S láskou vzpomíná rodina.

Dne 15. listopadu uplyne sedmý rok, kdy od nás odešla paní

Ivanka Roháčková

ze Sušice. Kdo jste ji znali a měli rádi, vzpomeňte s námi. Za tichou vzpomínku děkují maminka, děti Martina, Tomáš, vnučky Andrejka, Esterka, Nelinka, Vanesska, Eliška, bratr Jirka a švagrová.

Opustili nás...

Jiří Rašek r. 1945, Pavel Mazanec r. 1953, Václav Lapka r. 1954, Pavel Týr r. 1946, Jaroslav Hanzal r. 1963.

PRVOTINA CESTOVATELE KRÁLE: Stopařův průvodce zeměkoulí

Sušický cestovatel Slávek Král právě vydal knihu o svých zážitcích z cest. Tedy hned, jak se otevrou knihkupectví, bude kniha na pultech k dostání.

V sušickém kině měl proběhnout její slavnostní křest s přednáškou, bohužel akce musela být odložena na **12. ledna 2021**.

Sám autor k obsahu knihy poznamenal: „*Dvě cesty kolem světa autostopem a aspoň půl roku na každém obydleném kontinentu. Ty nejzajímavější, nejbáznivější příběhy, které se mi staly za osm let cestování. Příběhy jsou doplněny základními pojmy, tipy na cestování a QR kódy s odkazy na fotografie a videa.*“ -red-

Blahopřání

Dne 10. listopadu se dožívá krásného životního jubilea 90 let paní

Anna Pešková

ze Žihobce.

Hodně zdraví, životního elánu a pohody přeje celá rodina.

Rodinné centrum Sušice – Medvídek, z. s.

Nuželická 26, 342 01 Sušice

Medvídek, z.s. RC Medvídek se řídí platnými opatřeními vyhlášenými Vládou ČR, proto **dočasně zavírá Montessori miniskolku, Taneční hrátky pro rodiče s dětmi a Hernu pro malé objevitele.**

Přednáška MUDr. Chocové O důležitosti kojení a problematika očkování se **přesouvá na 9. 11. 2020 na 15.00 hodin** a bude probíhat online formou.

Funguje Rodinná poradna, která poskytuje i mimořádnou pomoc pro rodiče v nouzi stejně jako na jaře 2020. Můžeme dodat oblečení pro děti 0–12 let, můžeme zajistit nákup notebooku pro děti svobodných rodičů kvůli distanční výuce, atd.

Obracejte se na tel. 724 324 757. Kdyby se zprísnila pandemická opatření, RC Medvídek bude dočasně uzavřeno, proto sledujte naše webové a facebookové stránky.

Mgr. et Bc. Petra Haisová Marková, předsedkyně Rodinné centrum Sušice - Medvídek, z. s.

Připomenutí pana Smetany tvorbou

V minulém čísle vzpomněli členové divadelního ochotnického spolku SušDivOch na svého dlouholetého kolegu herce pana Zdeňka Smetanu, jenž odešel do ochotnického nebe. K těm slovům se připojují také za redakci Sušických novin, neboť pan Smetana nebyl jen šarmantním hercem, ale v devadesátých letech také redaktorem a fotografem Sušických novin. Pro připomenutí té činnosti vybíráme z mnoha jeho článků a postřehů za všechny jeden pěkný tématický a stále platný.

ED

Píšu, píšeš, píšeme, aneb O chybách v novinách

Jsou lidé kteří píší rádi, jsou lidé, kteří píší neradi a jsou lidé, kteří než by pár slov napsali, šli by raději třeba do Klatov pěšky, vyfídit si své. Ano jsou taci, je jich málo, ale jsou. Jak mnohá nebezpečí na ně číhají na jejich cestách, když nechtějí psát, je nábíledni. Mohou si na cestě zlomit nohu, nebo jen vyvrknout, mohou být přepadeni lapky a lupiči, mohou být zadrženi pro neplatný občanský průkaz, prostě může se jim stát cokoli a svého cíle nemusejí vždy dosíci. Ale i na takové číhají mnohdy úklady, kdy psát musejí. Takže lze říci, že snad každý z nás musí občas usednout k papíru a něco napsat. Třeba dopis známému, třeba svůj životopis, vyplnit formulář, zkrátka usednout a psát.

A jak tak píše, ejhle chybička se vloudila. Malá, maličká, háčiček či čárčička, to nic, to se doplní. Horší to je, když zradí i y. Většinou už jde opravit špatně a to ještě jen v případě, že si toho pisatel všimne. Pak už záleží jen na cílové stanici písma, tam odhalí samozřejmě všechny možné i nemožné chyby v pravopisu i úpravě. Je jim jedno, že píšete „v laufu“ – tedy v mocném zaujetí, nevnímáte svět kolem sebe a chcete co nejrychleji a nejlépe sdělit své pocity či zkušenosti a nezbyvá vám čas na kontrolu, nebo si z nedostatku zkušenosti jenom věříte, že žádnou chybu nemůžete udělat. Ale chyba už je, už žije, už cestuje, už vás může proslavit. Pořád však je ale určena jen úzkému okruhu lidí a není to chyba, tak říkajíc veřejná.

Daleko hůře je tomu, když se chyby dopustí novinář, nebo když se chyba do novin vloudí v článku dopisovatele. Rázem je z chyby soukromé, chyba veřejná, velká převeliká. Ale, chyba „veřejná“ je tu a dává se na cestu po luzích a hájích a co horšího, po lidech. Aby nebyl redaktor na všechny úklady jazyka, skřítků, šotků a ufounů sám, má za sebou korektora. To je člověk, který má jazyk v malíčku, měl by být stresů prost, a v každém případě odpovídá za to, že noviny vyjdou bez chyby. Musí je chudák přechyst úplně celé, slovíčko po slovíčku, každou chybičku najít, opravit, eventuálně se autora dotázat, „co tím či oním chtěl básník říci“. Jak již jsem podotkl, měl by být stresů prost, to proto, že za zády mu „hučí“ sazeč, že už to měl dávno mít, že to nestačí vysázet a vedle drnčí telefon z tiskárny, že už měli dávno tisknout, a že noviny nebudou hotové a pod. Tak se prostě někdy může stát, že přehlédne chybu zejména tam, kde by ji nikdo nikdy nepředpokládal. A chyba cestuje dále za svým čtenářem – odhalitelem, za veřejností.

Veřejnost okamžitě pohoršuje. Co to tam v těch novinách je za idioty, že nevědí jak se píše ..., že má být správně ..., ať jdou znovu do školy ..., atd. Nebudu se rozepisovat o tom, co „idioti“ v novinách všechno musejí udělat, kolik jim kdy zbývá, či vlastně nezbyvá času. Co všechno musejí vyslechnout na cestách za informacemi, co všechno si musejí z těch či oněch důvodů nechat líbit, aby ty jeho noviny byly co nejlepší, a aby se té veřejnosti, která mu laje a spílá za chybu, které se třeba ani nedopustil, co nejvíce zavděčil a přinesl co nejvíce a co nejlepších informací. A to nemluvím o skřítcích, šotcích a ufounech, kteří hravě zvládnou schovat nebo přehodit celý článek, natož nějaké y nebo s.

Závěrem tedy milí čtenáři vězte. Celé noviny se dělají pro vás, o vás, kvůli vám, pro vaši informaci, pro vaši zábavu. Chceme, aby se vám vaše noviny líbily a abyste s nimi byli vždycky spokojeni, ale s nedokonalostí lidskou se musí počítat všude, bohužel. Stane-li se tedy někdy příště, že uztříte ostřížím zrakem chybu, můžete být přesvědčeni, že nás to mrzí ještě stokrát více než si dovedete představit a našeho korektora asi ještě úplně nejvíce. Chceme být dokonalí pro vás i pro sebe, ale k dokonalosti máme asi všichni ještě hodně daleko.

Ale všichni jsme jen lidé a ještě ke všemu omylní.

(sm)

Pojed'te s námi...

sobota 21. listopadu 2020 – ZRUŠENO
TARZAN – DIVADLO HYBERNIA – nový termín v jednání

sobota 19. prosince 2020
ADVENTNÍ DRÁŽDANY A ZÁMEK MORITZBURG – Německo
Prohlídka zámku Moritzburg, kde se natáčela pohádka Tři oříšky pro Popelku. Návštěva historického jádra Drážďan a adventních trhů.

středa 23. června 2021

Otáčivé hlediště Český Krumlov

Muž Dvojhvězdy
Příběh létajícího muže

Středa 23. 6. 2021

představení od 21.30 | odjezd ze Sušice - nábreží v 18.15

cena 1.270 Kč, rezervace možná do 22. 12. 2020

Vstupenky objednávejte na tel.: 376 528 686. Počet míst omezen!

Symbolický příběh plný obrazů, atmosfér a divadelních zázraků otevírá nové možnosti, jak rozehrát zámecký park a scénu otáčivého hlediště.

Bližší informace k uvedeným výletům na tel. 376 528 686

Odběry dárců krve 2020

Sušice DPS:

10. listopadu, 8. prosince

Odběry se provádějí od 14.00 do 16.30 hodin
Prvodárce prosíme, dostavte se do 15.30 (nutné vstupní vyšetření).

KREVNÍ BAROMETR – www.klanem.cz

OKÉNKO POMOCI

Program Fokusu – Pobočka Sušice – Nuželická 60

(Organizace na pomoc a podporu lidí s duševním onemocněním)

Sociálně terapeutická dílna – denní aktivity (bez objednání)

Pá 6. 11.	9.00–12.00	Pracovní činnost
Po 9. 11.	12.00–15.00	Povídání o podzimu
Út 10. 11.	9.00–12.00	Promítání filmu – inspirace pro tvorbu
	12.00–15.00	Pracovní činnosti
Čt 12. 11.	9.00–12.00	Pracovní činnosti
	12.00–15.00	Fotografování
Pá 13. 11.	9.00–12.00	Pracovní činnost
Po 16. 11.	12.00–15.00	Hraní společenských her
Út 17. 11.	9.00–15.00	Inspirace v přírodě
Čt 19. 11.	9.00–12.00	Pracovní činnosti
	12.00–15.00	Sběr přírodních materiálů na výrobu věnců
Pá 20. 11.	9.00–12.00	Pracovní činnost
Po 23. 11.	12.00–15.00	Společná tvorba programu
Út 24. 11.	9.00–12.00	Výroba adventních věnců a dekorací
	12.00–15.00	Pracovní činnosti
Čt 26. 11.	9.00–12.00	Pracovní činnosti
	12.00–15.00	Promítání fotografií z akcí
Pá 27. 11.	9.00–12.00	Pracovní činnost
Po 30. 11.	12.00–15.00	Trénování paměti

Sociálně terapeutická dílna – pracovní činnosti: například drátkování, korálkování, FIMO hmota, smaltování, šití, malba, keramika, filcování, enkaustika, sádra, výroba mýdel a svíček, fusing a mnohé další.

Sociálně terapeutická dílna – denní aktivity: viz program

Sociální rehabilitace: poradenství, doprovody, individuální konzultace, nácvik dovedností, aktivizační činnost a pomoc při řešení osobních potíží

Kontakt: *Vedoucí pobočky: 774 451 769*

Sociálně terapeutická dílna: 775 731 769

Sociální rehabilitace: 778 519 769, 770 636 769

E-mail: *dilnasusice@fokus-pisek.cz, susice@fokus-pisek.cz, terensusice@fokus-pisek.cz, peersusice@fokus-pisek.cz*

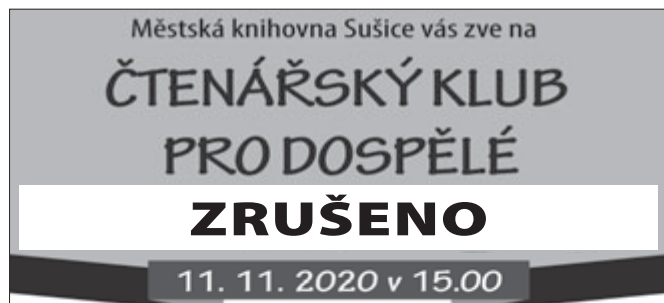
KNIHOVNA

Knihobudky uloženy k zimnímu spánku

Již druhým rokem stojí na atraktivních místech Sušice – Fuferna, Santos a Páteček Knihobudky, které slouží od jara do podzimu jako veřejné knihovničky pro všechny obyvatele a návštěvníky Sušice. Máme velkou radost, že naše Knihobudky žijí. Těší nás, že knihy do nich doplňujeme nejen my – Městská knihovna Sušice, ale že prostřednictvím tohoto kanálu pouští do oběhu své knihy i široká veřejnost. Až do letošního podzimu jsme byli spokojeni, že Knihobudky nepotřebovaly větší opravu, že s nimi lidé zachází slušně a díky tomu přináší potěšení nejednomu čtenáři po celou jejich sezonu. Pravděpodobně ve středu, 21. 10., se knihovnička na Santosu stala terčem neznámých vandalů. To nás zamrzelo. Naštěstí nejsou škody většího rozsahu – ulomená a rozbitá dvířka. Avšak ani tato nemilá zkušenost nás neodradí. Knihobudku opravíme a jelikož zima klepe na dveře, uložíme všechny Knihobudky k zimnímu spánku na suché místo, kde přecháží zimu. Těšit se na ně můžete opět na jaře v plné jejich kráse a poslání.

-mk-

UZAVŘENÍ KNIHOVNY

na základě rozhodnutí vlády ČR o vyhlášení nouzového stavu v souvislosti s šířením onemocnění novým typem koronaviru COVID-19

se Městská knihovna v Sušici uzavírá
od 22. 10. 2020 do odvolání

Vypůjčené knihy je možno vrátit do Biblioboxu,
který je umístěn před budovou knihovnou.

Od data uzavření nebudou čtenářům narůstat pokuty z prodlení. Současně se ruší všechny kulturní a vzdělávací akce, které jsou v tomto oddělení naplánované.

Sledujte, prosím, i nadále facebook knihovny a webové stránky.

Jak pomáhá Sběrka potravin na Sušicku

Akce Sběrka potravin patří mezi tradiční akce, které jsou organizovány celorepublikově a probíhají dvakrát ročně – na jaře a na podzim. Organizaci zajišťuje **Oblastní charita Sušice** a díky tomu pomoc zůstává v regionu a pomáhá těm, který ji potřebují. Jak akce probíhá?

Ve dnech Sběrky můžete ke svému nákupu přidat některé z doporučených potravin (trvanlivé potraviny – těstoviny, rýže, mléko, luštěniny, konzervy s masem nebo zeleninou, instantní polévky, dětská výživa, apod.) nebo drogerii a u pokladny je předat zástupcům organizace. Potraviny pak putují do skladu střediska v Sušici a odtud jsou vydávány potřebným lidem prostřednictvím pracovníků sociální poradny Racek v Sušici, Kolinci, Kašperských Horách nebo Železných Rudě. Poskytnutí potravinové a materiální pomoci umožňuje našim klientům např. hradit pravidelné platby za bydlení, hradit dětem potřebné náklady spojené se školou nebo lépe zvládat splácení dluhů. Slouží také jako krizové řešení pro osoby bez finančních prostředků do doby, než se podaří zajistit příjem ze zaměstnání nebo sociálních dávek. Pro představu – v roce 2019 pomohla 347 lidem v regionu, z toho 161 dětem. Partnerem pro realizaci akce je obchodní dům Tesco Sušice. Právě tam by měla letos akce proběhnout v sobotu 21. 11. 2020 od 8–18 hod. Vzhledem k aktuální situaci okolo pandemie stále čekáme na finální rozhodnutí Potravinové banky, zda Sběrka bude. Jasně je ale to, že zásoby ve skladu rychle mizí. Sběrka potravin bývá v Sušici velmi úspěšná, proto bychom touto cestou rádi poděkovali všem, kteří nám s ní pomáhají ať už svým nákupem nebo jako dobrovolníci při zajištění Sběrky. Aktuální informace budou dostupné na www.sbirkapotravin.cz, www.susice.charita.cz nebo na facebooku Oblastní charita Sušice od 6. 11. 2020.

Lenka Pišová, Projektová manažerka/ PR

Hůrka / Hurkenthal na Šumavě Výročí 200 let od založení kaple Svatého Kříže (Kaple Abelů)

Pokračování z minulého čísla.

Rok 1953 byl „nejtemnější hodinou“ dějin kaple, se stalo něco nepředstavitelně hrozného. Krypta s tělesnými pozůstatky v ní pochovaných osob byla nesmyslným aktem vandalizmu zničena vojáky. Detaily tohoto hrůzného a děsivého činu vás chci ušetřit. Informace najdete v dnešní době snadno na internetu.

V roce 1989 padla železná opona a vojsko odtáhlo, kaple Svatého Kříže byla v tuto dobu v žalostném stavu a stala se ruinou ohroženou zhroutilím.

V roce 1995 se obrátil tehdejší katolický farář ze Sušice, farář Slávek Holý ve svém dopisu v novinách „Bayerwald Bote – Posel Bavorského lesa“ s výzvou na uspořádání sbírky, ve které žádal čtenáře o pomoc při záchraně kaple Svatého Kříže před definitivní zkázou.

Roku 1998 začínají první dobrovolníci odklízet suť z kaple. Ta byla za pomoci mnoha pilných pomocníků restaurována a byly odklizeny i hromady sutí nad zbytky zdi kostela a ze hřbitova.

14. září 2003 byla za potu a náročné práce restaurovaná kaple slavnostně vysvěcena a od té doby se stala jako poslední stavení na Hůrce památkem. Je místem vzpomínky a zbožnosti, místem setkávání všech rodáků a přátel Hůrky, stejně jako návštěvníků Národního parku Šumava.

Především v době konání obou poutních mší v dubnu a září se vrátil bohatý život do těchto míst.

To, že dnes můžeme slavit 200 let od založení tohoto svatostánku, je vlastně náhoda. Dočetl jsem se, že ve střeše kaple byla velká díra, odkud vojáci PS sledovali celý hraniční prostor, možná, že právě tato

skutečnost byla důvodem, proč kaple nebyla srovnána se zemí tak jako ostatní stavby.

Ať už to bylo jakkoliv, jsem velice vděčný za tuto šťastnou okolnost, kdy za dobrovolné práce mnoha pomocníků a finanční podpory mnoha dárců byla kaple opět obnovena. Vzpomenout bych chtěl i na všechny hůrecké rodáky, žijící po roce 1945 v Bavorsku, kteří svoji práci a svými milodary výrazně přispěli k obnově kaple a dnes již nejsou mezi námi. Vzpomeňme na ně a zahrňme je do naší modlitby stejně jako na všechny zemřelé z rodinné hrobky a místního hřbitova.

Velice vděční jsme za angažovanost manželského páru Černých, kteří za pomoci dobrovolníků každoročně pečují o kapli, trosky kostela a hřbitov a udržují je čisté a hezké.

Nechceme zapomenout také na pana faráře Holého, neboť právě jeho přičiněním a s jeho osobním nasazením mohla být kaple restaurována a odhaleny zbylé zdi kostela. Zavedl

i pravidelné mše, které se z jeho iniciativy dodnes konají 2x ročně. Za to vše jsme mu velice vděční.

Neopomenout, ale naopak velice vyzdvihnout a poděkovat bych chtěl panu faráři Janu Kulhánkovi za to, že dvě roční mše svaté se již staly tradicí stejně pro Čechy jako i pro nás Němce, a který po odchodu faráře Holého na tuto tradici nejen navázal, ale rozvinul a dal nám příležitost k setkání a udržování přátelských vztahů.

Na závěr ještě veliký a srdečný dík našemu pilnému tlumočnickovi panu Waltru Wilhelmovi, který neodvádí dobrou práci jen při ročních mších, nýbrž i v průběhu roku dobrovolně a bezplatně překládá mnoho a mnoho e-mailů a dokumentů. Práci, kterou nemůžeme dostatečně honorovat, neboť překonáním jazykové bariéry přispívá výrazně k vzájemnému porozumění.

Zároveň patří velké poděkování starostovi Prášil panu Liboru Pospíšilovi při zajišťování údržby okolí kaple a kostela, stejně jako za drobné opravy venkovního areálu.

A tak doufám v budoucnost, dlouhou existenci a žádám Boží požehnání pro tuto kapli, pro každoroční poutní mše svaté s mnoha návštěvníky, stejně jako pro mnoho nových pilných pomocníků pro udržení tohoto místa a i nadále štědré dárcé, aby i po dalších 100 letech mohlo být oslaveno 300. výročí kaple Svatého Kříže ve vzpomínce na obec a zde pochované osoby.

Peter Saalfelder (SRN), září 2020

Zdroje:
V textu je čerpáno z kroniky fary Hůrka 1835–1946 > <http://www.portafontium.eu/iiipimage/30460256> nebo, <http://www.portafontium.eu>

kaple Svatého Kříže po rekonstrukci

> vyhledávání > kroniky > Misto > Hurka > Klatovy Kronika fary > Hůrka 1835–1946

Použité citáty 1) pocházejí z uvedeného zdroje

Z německého originálu přeložil: Walter Wilhelm

Doplnění novodobé hůrecké historie

Zavěšení zvonu „Porozumění“ bylo 9. července 2002 (posvěcení proběhlo v kostele sv. Václava v Sušici).

První mše svatá na obnověných základech kostela sv. Vincence Ferrerského za účasti českých a německých poutníků se konala v září 2008.

Při poutní mši 17. září 2011 byl posvěcen dar sklárky Vladěny Tesařové – skleněný Kristus na kříži. V prostoru hůreckého hřbitova bylo 7. 5. 2018 umístěno tzv. „umrlčí prkno“ na památku všech, kteří spčinuli na těchto místech.

V srpnu roku 2020 byla kameňnictvím K. Pokorného v Sušici zhotovena pamětní deska zakladatelů kostela sv. Vincence Ferrerského

skleněný Kristus od V. Tesařové

a vybroušen kříž v místech jejich posledního odpočinku.

Završením úprav v kapli bylo zhotovení náhrobního kamene ze zachráněných fragmentů původní desky. Autorem je kamenosochař Tomáš Franta. 12. 9. 2020 byl tento kámen požehnan při česko-německé mši, stejně jako pamětní deska.

Místo Hůrka spadá nyní pod hartmanickou farnost a je pod správou OÚ v Prášílech. Administrátory farnosti byl P. Vítězslav Holý, P. Tomas van Zavrel, nyní P. Jan Kulhánek.

Vladimír Černý

kaple Svatého Kříže před rekonstrukcí

instalace zvonu Porozumění

Hřiště TJ Sušice je po rekonstrukci! Na podporu se pořádá veřejná sbírka

Sportovní areál patří jednoznačně k chloubám Sušice, využívají ho stovky zájemců z města i širokého okolí celého Česka. Aby se kvalita nabízených služeb udržela, rozhodla se Tělovýchovná jednota k zásadnímu kroku. Na hlavním stadionu došlo v létě k výměně trávníku, který se kvůli nevyhovujícímu podkladu dostal do havarijního stavu.

V červenci a srpnu na hlavním hřišti, které nejvíce využívají fotbalisté a atleti, proběhla výměna trávníku včetně odvodnění a instalace nového příslušenství (zábradlí, střídačky). V květnu by se mohlo na zrekonstruovaném stadionu začít sportovat. Na projekt se podařilo získat dotaci, o kterou žádal oddíl posledních deset let.

„Rozpočet projektu je 5,73 milionu. Od ministerstva jsme dostali

3,97 milionu, zbývá tedy 1,76 milionu. Obdrželi jsme také dotaci na výstavbu sportoviště (550 tisíc od krajského úřadu Plzeňského kraje),“ přibližuje financování předseda Tělovýchovné jednoty Sušice Josef Farták.

„Bohužel jsme kvůli koronavirové epidemii přišli o dost peněz z příjmů z pronájmu sportoviště a ubytovny, které jsou pro nás velmi důležité. O dotaci jsme žádali deset let, naši žádosti bylo vyhověno v podstatě v nejhorší možné chvíli. Ale pokud bychom ji nepřijali, šance v příštích letech by na její získání byla minimální,“ doplňuje předseda fotbalového oddílu a zastupitel města Sušice Jan Staněk.

V Sušici vyrostla řada osobností, které město výborně reprezentují nejen v Česku. „Vždy budu vzpomínat

Fotbalisté sušické minipřípravky na turnaji v Nýrsku pod vedením trenérů Martina Šlaise a Jiřího Haspekla, kterého se úspěšně zúčastnili ještě před uzavřením fotbalových trávníků.

nat na své první trenéry, pod kterými jsem začínal a kteří mně pomohli s prvními fotbalovými krůčky. Jsem rád, že se areál neustále rozvíjí a dává možnost k růstu dalších talentů,“ říká sušický odchovanec Tomáš Pekhart, někdejší reprezentační útočník a v současnosti nejlepší střelec polského mistra Legia Varšava.

V Sušici začínal s fotbalem i krajní obránce Slovanu Bratislava Jurij Medvedev, který prošel i Viktorii Plzeň. „Do Sušice se ve volných chvílích vždy rád vracím a nesmírně mě těší, že se klub dál posouvá a vychovává nové hráče,“

chválí 24letý hráč, který mladé sušické fotbalisty ve volných chvílích vždy rád potkává, zadržuje si s nimi a zájemcům rozdává kartičky s podpisy.

„Sušický areál patří k chloubám regionu, využívají ho sportovní oddíly z města i širokého okolí. Investice do vylepšení trávníku je krok k dalšímu rozvoji a komfortu všech, kteří zde budou sportovat. Nejdůležitější složkou je výchova mládeže, o kterou je v Sušici výborně postaráno,“ kvituje sušický rodák Jan Říčka, dnes fotbalový skaut klubu anglické Premier League Manchesteru City.

Jak již bylo řečeno, zbývá dofinancovat více než jeden milion korun, což pro tělovýchovnou jednotu, která je neziskovou organizací, není i vzhledem k aktuální situaci vůbec jednoduché.

Z toho důvodu by oddíl rád požádal širokou veřejnost o podporu. Dostal povolení k **uspořádání veřejné sbírky, která bude probíhat do 30. 6. 2021 formou jakéhokoliv příspěvku na transparentní účet 586 464 3399/0800**. Všem, kteří se rozhodnou podpořit oddíl, který mimo jiné vychovává desítky mladých sportovců ze Sušice a širokého okolí, předem děkujeme!

Jonáš Bartoš

Fotbalistům skončila podzimní sezona

Jak jsme informovali v minulém čísle Sušických novin, fot-

balová sezona v Česku (vyjma profesionálních soutěží první a druhé ligy) byla z důvodu koronavirové epidemie přerušena. První informace bylo přerušení na tři týdny, následně ale vláda rozhodla, že fotbalové amatérské soutěže (včetně mládežnických kategorií) začnou až v novém roce. Po jarní stopce při první vlně epidemie jde o velmi nepříjemnou situaci, která má dopad především na přípravu a vývoj mladých hráčů. Přejme si všichni pevně zdraví a doufejme, že se na trávnících brzy sejdem a nákaza už nebude komplikovat situaci těm, kteří chtějí sportovat a hrát fotbal. Tedy dělat to, co mají rádi a co přispívá k jejich fyzickému i duševnímu zdraví. -jon-

Jan Vastl prověřen Šumavou se ctí obstál ve světové konkurenci

Jedním ze sušických sportovců, kteří se prosazují na celosvětové scéně je biker (cyklista na horském kole) Jan Vastl. Pravidelně se jako reprezentant ČR zúčastňuje závodů světového poháru v XC (cross-country), i když letos tomu bylo trochu jinak. Vysvětlení přinášíme v následujícím rozhovoru:

Naposledy jsme spolu mluvili před sezonou, tehdy byly všechny závody zrušeny, olympiáda přesunuta na příští rok a nikdo nevěděl, jak to bude vypadat. Nakonec byla celá sezona zhuštěna a vrcholem bylo mistrovství světa v rakouském Leogangu. V České televizi mohli všichni sledovat hodně drsný závod. V nabitě a nadržené konkurenci jsi obsadil výborné 21. místo. Jak tento úspěch hodnotíš?

„Je to můj největší úspěch v elitní kategorii. Před sezonou a během jara to pro mě byla motivace, dostat se na velkém závodě mezi 25 nejlepších. Tím, že nejdůležitější závody byly během 3 týdnů, všichni směřovali svou formu k tomuto období a konkurence byla velmi vyrovnaná.“

Vrátme se ještě k průběhu závodu. V první půli jsi se přetaho-

val o 15. místo s fenomenálním šestinasobným mistrem světa Nino Schurtrem, nakopávalo tě to?

„Jasně, že mě to motivovalo, ale nijak jsem nad tím nepřemýšlel. Až večer, když jsem si procházel závod v hlavě, tak mi to udělalo radost. Když jedu při závodě, jsem

řekli jste si něco, když tě dojel? (Popř. Chtěl ses ho pak udržet?)

„Start je vždy na XC trochu loterie, která strana se zabrzdí nebo jestli někdo spadne. Ondra neměl ideální start, za to mně se zase povedl na výbornou. Když mi ve druhém kole Ondra dojel, nic jsme si

Bahno mi nevadí, na tom jsem si jistý. Myslím, že to bude i tím, že většinu času během roku trénuji na Šumavě, kde jsou podobné podmínky a tělo je na tohle počasí adaptované.

Navíc trať byla nahoru i dolů hodně těžká. Tanec v extrémním sklonu mezi kluzkými kořeny v bahně a do toho ten polet přes propast...

Když jsem si poprvé trať projel začátkem týdne za sucha, byla technicky lehká, jen těžká fyzicky. Zbytek týdne vytrvale přišlo a trať se celá změnila. Kopce šlo jen tak tak vyjet, sjezdy byly sjezdové na hraně. Po jednom okruhu na trati na kole skoro nic nefungovalo a netočilo se. Naštěstí během soboty přestalo pršet a trať trochu vyschla, organizátoři se snažili i velké nánosy bahna odstranit ve sjezdech lopatami.“

Týden před MS se jely jediné dva závody světového poháru v XC v Novém Městě na Moravě. Tam jsi dojel 52. a 39. Měla ti forma taktó gradovat k MS?

„Trénink i formu jsem směřoval k Světovému poháru, věděl jsem, že když budu ve formě, vydrží mi i další týden na MS. Okruh v Novém Městě na Moravě je specifický a není můj nejoblíbenější. První závod jsem měl rozjetý dobře, jen mě pak po zbytek závodu brzdily mechanické problémy. S výsledkem ve Světovém poháru moc spokojený nejsem, ale těší mě, že jsem si to vynahradil na MS.“

Domácí závod a trať bez diváků. Potřebuješ vyhecovat obecnostem?

„Jsem rád, když jsou kolem trati fanoušci, ale nejsem ten typ, který potřebuje vyhecovat. Kvůli přísným Covid-19 opatřením se nikdo do Vysočina Areny nedostal. V lese kolem trati to nikdo nehlídal, takže i tak dorazilo několik „houbářů“ fandit.“

Jezdíš teď za Maloja Pushbikers, co je to za tým a jaké jsou jeho ambice?

„Maloja Pushbikers je německý tým a jezdím zde druhým rokem. Tým se zaměřuje na XC a hlavně Světové poháry. V týmu je 6 závodníků, 2 Švýcaři, 2 Němci a 2 Češi. Maloja je německá značka sportovního oblečení, od lyžařského, cyklistického po volnočasové.“

Po MS se jelo ještě mistrovství Evropy ve švýcarském Monte Tamaro a tam jsi vybojoval 23. místo jako nejlepší z českých bikerů. Počasí se zdálo příznivější a jak se jelo tobě?

„Monte Tamaro leží na hranicích s Itálií severně od Milána, počasí zde bývá stabilní a byl teplý podzim. Trať byla úplně jiná než předchozí trať, rychlá a přírodní. Mně se okruh líbil, vyzkoušel jsem

si ho ještě před závodem s českou štafetou a obsadili jsme 4. místo. Ve svém hlavním závodě jsem dobře odstartoval, jenže po 5 minutách jsem měl problém s řetězem a propadnul jsem se na konec. Nohy jsem měl dobré, postupně jsem se posouval dopředu a dojel na relativně slušným umístění. I když po MS jsem měl vyšší ambice.“

Příští rok, jestli vše půjde tak jak má, by se měla uskutečnit olympiáda. Je možnost, že tam pojedíš? Co budeš v sezoně 2021 brát jako sportovní úspěch?

„Pokud se věci zase vrátí do normálního režimu a olympiáda se uskuteční, bude nesmírně těžký se tam dostat. Momentálně máme vyjeté jen jediné místo. Ondra Cink je jasná jednička u nás. Museli bychom jako Česko skvěle zajet úvodní závody Světového poháru a Německo by muselo vyhořet na těchto závodech. Chtěl bych se stabilně posunout do nejlepší dvacítky ve Světovém poháru.“

Děkuji za rozhovor a těším se na další tvé napínavé souboje se závodníky světové špičky.

Eduard Liskovec

Na mistrovství světa panovaly kruté povětrnostní podmínky.

v takovém svém tunelu a nad ničím nepřemýšlím a většinou ani nic nevnímám, takže беру každého závodníka stejně.“

V úvodu jsi byl dokonce před nakonec 5. Ondřejem Cinkem,

neřekli, každý jel svůj závod a byl v maximální intenzitě. Když šel Ondra přes mě, v momentální situaci jsem vyhodnotil, že bude lepší, když si pojedou své tempo ve skupině, takže jsem se ho nesnažil udržet.

Mohlo by se mi to pak vymstít ke konci závodu.“

Závod se jel v zimě (sjezdařům dokonce sněžilo), sice nepršelo, ale bahna bylo moře. Co ti vadilo víc?

„Sice je to paradox, ale zimu a déšť opravdu nemám rád, jenže se mi v těchto podmínkách dobře závodí a vždy tělo podává dobrý výkon. Proto jsem byl i před závodem v klidu, věděl jsem, že to jsou moje podmínky.

V reprezentačním dresu na náročné trati mistrovství světa 2020 v rakouském Leogangu.

FITNESS OKÉNKO

Mikroživiny

vitamíny, minerální látky

Už je to delší doba, co jsme si tu postupně popsali jednotlivé makronutrinty (bílkoviny, sacharidy, tuky) a teď přišla konečně řada na **MIKROŽIVINY**, které jsou v téhle době pro tělo důležité.

Co jsou to mikroživiny?

Jsou to látky, které jsou v malých množstvích nepostradatelné pro normální fungování lidského organismu. Pokud nějaký vitamín nebo minerál chybí, časem se to negativně na našem těle projeví, pokud je naopak látek velký nadbytek, rovněž to může vést k nepříznivým vlivům pro organismus. Rozdělují se na minerální látky a stopové prvky a vitamíny.

Vitamíny

Jsou nezbytné pro zajištění základních biologických funkcí našeho těla. Mají vliv na imunitní systém, srážlivost krve, výživu kostí, krvetvorbu, ovlivňují nervovou soustavu (některé si tělo dokáže samo vyrobit – např. vitamín A, D3, K, aj.). Dělí se podle rozpustnosti a to na vitamíny rozpustné ve vodě a rozpustné v tucích.

Velmi významnou skupinu tvoří látky, které vitamíny přímo nejsou – provitamíny. Tělo si z nich snadno vitamíny vytvoří. Do této skupiny patří velmi známý beta-karoten, provitamin vitamínu A, ale i další neméně významné provitamíny.

Zdroje vitamínů

Jak asi můžete předpokládat, bude to tradičně ovoce a zelenina. Podle doporučení české Společnosti pro výživu by měl dospělý člověk zkonsumovat za jeden den 200 g ovoce a 400 g zeleniny. Což ne každý z nás dodrží. V případě, že je nějakého vitamínu do těla dodáváno málo, můžete použít vitamíny ve formě kapslí, tablet, apod. (suplementy – doplňky výživy), k jejich doplnění na doporučenou denní dávku. Nároky na jejich přísun se zvyšují hlavně v období velké psychické nebo fyzické zátěže, v období nachlazení, při onemocnění a po nemoci.

Vitamíny rozpustné ve vodě:

- **C** – velmi silný antioxidant, pomáhá zabudovat kolagen, běžně se vyskytuje v šípku, kysaném zelí, kustovnici, kiwi, kapustě, paprice, citrusech aj. Při nedostatku se projevuje onemocněním kurdějemí, ale i únavou, častějším sklonem k onemocněním, poklesem výkonu a ztrátou energie.

- **B1** – při nedostatku se vyskytuje onemocnění Berí berí (onemocnění nervového systému) a další nervové poruchy. B1 je protistresový vitamín. Zdroje jsou především kvasnice, pivo, klíčky, celozrnné produkty, ovesné vločky, rýže, luštěniny, brambory, sója, vepřové maso.

- **B2** – při nedostatku se vyskytují záněty spojivek, rohovky, sliznice, pokožky (ústní koutky), poruchy tvorby hormonů štítné žlázy. Zdroji jsou pивovarské kvasnice a pekařské droždí, játra, hovězí, vepřové a telecí maso.

- **B3** – při nedostatku se vyskytuje onemocnění pelagra = nervové a trávicí poruchy, kožní záněty. Snižuje cholesterol. Zdroje kvasnice, obilí, rýže, těstoviny, brambory aj.

- **B5** – nedostatek je nejčastější příčinou bolesti hlavy, dále způsobuje poruchy koordinace a CNS, B5 pomáhá proti stresu, zvyšuje odolnost vůči infekci a alergiím, proti ateroskleróze. Nachází se prakticky ve všech potravinách: kvasnice, sója, žloutek, ryby, maso, ovoce, zelenina aj.

- **B6** – nedostatek způsobuje degenerace v CNS, kožní onemocnění a změny krve. Zvyšuje se potřeba pro sportovce. Mezi zdroje patří vepřové a kuřecí maso, ryby, játra, vnitřnosti, obilí, celozrnné pečivo, fazole, brokolice, ořechy, mléko, kvasnice, pšeničné klíčky, sója, vejce, banány aj.

- **B7** – nedostatek způsobuje nervové poruchy, změny pokožky. Zdroje jsou houby, játra, maso, vnitřnosti, čokoláda, kvasnice, hrášek, květák, ryby, žloutek.

- **B9** – ničí se varem, důležitý pro krvetvorbu a vývoj plodu, v obratelschopnosti. Zdroje: hlavně listová zelenina, brokolice, žloutek, kvasnice, řepa, kapusta, chřest, ořechy aj.

- **B12** – způsobuje změny v trávicím traktu, ve velkém nedostatku u vegetariánů, veganů. Zdroje výhradně živočišného původu – maso aj. Ti kteří nekonzumují maso, by se mimo jiné měli informovat o alternativních zdrojích.

Vitamíny rozpustné v tucích:

- **A** – antioxidant. Při nedostatku způsobuje zpomalení růstu, suchost, nechutenství, šeroslepost, lokální infekce. Zdroj: játra, ryby, vejce, maso, máslo atd.

- **D** – nedostatek se projevuje onemocněním křivice, měknutím kostí. Je obsažen v rybím tuku, mořských rybách, játrech, žloutku aj. Dokážeme jej vytvářet za přístupu slunečního záření – 30 min. na přímém slunci, ale to pak zvyšuje riziko rakoviny kůže.

- **E** – antioxidant. Je velmi tepelně nestabilní a ničí se téměř jakoukoliv úpravou. Zdroje jsou rostlinné oleje, sója, slunečnice, kukuřice, hrách, obilné klíčky, ořechy aj.

- **K** – vnitřní krvácení, špatná srážlivost krve, krvácení a záněty dásní, výpadek zubů, porucha tvorby kolagenu, špatné hojení ran. Zdroj: zelená zelenina.

Jak posílit imunitu?

1) **Pestrá strava** (jezte plnohodnotné potraviny)

2) **Hýbejte se** (choďte na procházky, jakékoliv aktivity, sporty na čerstvém vzduchu, nebo otužování či plavání vašemu tělu prospějí)

3) **Kvalitní spánek** (jeho nedostatek značně narušuje funkci našeho imunitního systému)

4) **Správně nastavené teplotní prostředí** (pobývání v přetopených místnostech nepomůže)

5) **Nestresujte se** (dlouhodobý stres zvyšuje riziko onemocnění)

6) **Zajistěte si dostatek vitamínu C, D3, B (B-komplex) a minerálů:** zinek, hořčík (o minerálech a stopových prvcích si povíme v příštím vydání SN)

Eva Nekvasilová

Ohlédnutí za letními tenisovými turnaji

Ačkoliv letošní sezona byla poněkud „zvláštní“, tak se za zvýšených hygienických opatření podařilo realizovat tradiční dávku letních tenisových turnajů a přidat i něco navíc.

Závěr června obohatil zcela nový podnik, a to „DÁMSKÝ TURNAJ“, kdy tučt místních tenisových dam a slečen poměřil síly ve čtyřhrách. Ve finále zdolal pár Ines Fuková, Alena Kůsová dvojici Petra Párecká, Hana Svobodová.

Úvod prázdnin patřil nejmenším tenistům a jejich „DĚTSKÉMU TURNAJI“. Ve čtyřech věkových kategoriích se utkala více než dvacítká chlapců a dívek.

V půli července se šestnáctka převážně domácích hráčů sešla na prestižní turnaj „SUŠICE OPEN“ ve dvouhrách. Ten se stal jednoznačnou kořistí Matěje Skrbka, který si ve finále hladce ve dvou sadách (6:3, 6:2) poradil s Josefem Kroupou ml.

Následující víkend se do Sušice sjeli hráči z Plzně a Dobřichovic na tradiční „TROJUTKANÍ“, kdy tým

každého z měst tvoří čtyři deblové páry. Sušičtí tenisté využili výhody domácího prostředí a zvítězili.

Na přelomu července a srpna na šestém ročníku oficiálního turnaje Českého tenisového svazu (kategorie C, dospělí, muži), „ŠUMAVSKÝ POHÁR“ opět zazářil sušický Matěj Skrbek. V konkurenci dvaceti hráčů se ve dvouhrách probodoval až do finále, kde v napínavém zápase a po odvrácení třech mečbolů zdolal (5:7, 7:6, 6:0) 119. hráče republikového žebříčku Františka Sysla (TK Benešov). Z domácích hráčů se slušně dařilo též Tomáši Nachtigalovi – čtvrtfinále ve dvouhrách a semifinále ve čtyřhrách (ve dvojici s Karlem Hendrychem – TC VŠ Praha), a Miloslavu Práškoví – semifinále ve čtyřhrách (ve dvojici s Matějem Skrbkem). V soutěži čtyřher zvítězil první nasazený pár František Sysel, Aleš Vokrouhlik (oba TK Benešov).

Druhou srpnovou sobotu přišla řada na turnaj „SUŠICE OPEN“ ve čtyřhrách. Po dvou ročnících poznamenaných nízkou účastí se le-

Finalisté dvouhry „ŠUMAVSKÉHO POHÁRU“
zleva: Matěj Skrbek, František Sysel

tos sešlo důstojných osm párů. Poněkud překvapivým, ale s ohledem na předvedené výkony naprosto zasluženým, vítězem se stal tandem Martin Kulháněk, Jiří Valík ml., který ve finále nezastavila ani obhajující zkušená a sehraná dvojka Jiří Milfort, Petr Páleník.

Úvodem září předvedli svůj um veteráni v tradičním „MÍLOVÉ POHÁRU“ (čtyřhry hráčů nad 40 let). Finále obstaraly páry Jiří Mil-

fort, Jan Zoubek a Libor Koláček, Jan Pendl, kdy se nakonec ze zisku trofeje radovali druzí jmenovaní.

Další víkend kurty patřily „ŽANDOVÉ POHÁRU“. Zisk trofeje obhájil neustále se herně zlepšující Matěj Sova (15 let), který ve finále porazil objev posledních dvou sezon, Davida Podlipského (11 let).

Poděkování za perfektní přípravu kurtů a herního zázemí patří našemu dlouholetému správci panu Vladimíru Hoškovi. Velký dík a uznání za širokou podporu tenisu, zejména na úrovni dětí a mládeže, náleží městu Sušice.

LTC Sušice

GALERIE SIRKUS SUŠICE

Otevírací doba galerie:
ZAVŘENO

Také letos v období podzim / zima 2020–2021 jsme pro vás připravili **Podvečery s kresbou**. Vzhledem ke koronavirovým opatřením a nařízením vlády, je provoz galerie pozastaven. Vzhledem k možným změnám termínů sledujte aktuální informace na našich stránkách.

Děkujeme a těšíme se na vás.

Galerie Sirkus Sušice

podvečery s kresbou
[KRESBA JE ZKLIDNĚNÍ I NÁBOJ]
VOLNÉ KRESLIŘSKÉ VEČERY
PRO VEŘEJNOST S MIROSLAVEM ŠISLEREM

techniky tvorby kresebnými prostředky / tužka, uhlí, akvarel /
v propojení s malbou, hudbou, experimentálními přístupy,
aktuální rozpravou v procesu a odkazy na jevy v historii
a současnosti výtvarné kultury

termíny 2020:
30.11., 14.12. vždy v pondělí 18 – 20 hod.

GALERIE SIRKUS SUŠICE
cena: 150 Kč / 100 Kč pro seniory a studenty

Sledujte aktuální informace na stránkách www.kulturasusice.cz/galerie-sirkus/. Termíny a maximální počet účastníků se může měnit vzhledem k opatřením vlády. Na daný termín je potřeba se přihlásit na tel: 376 523 360 nebo krakovic@kulturasusice.cz. Kurzy jsou určeny laické veřejnosti starší 15. let. Galerie Sirkus Sušice v 1. patře kina, Příkopy 178

Seriál o zničených pošumavských kostelích a i jejich svatých z knihy:

(16. díl) Tomáše Hausera Svatí na odstřel

Svatý Hubert (FR, 8. století) byl šlechtic užívající radosti světa. Vřak při porodu zemřela jeho choť a on velice truchlil. Krátce poté potkal na lovu jelena, jemuž mezi parohy zářil kříž. Tu uslyšel sférický hlas Kristův: „Proč stále honíš a lovíš zvěř? Je na čase, abys začal hledat mě.“ I stal se knězem.

Je patronem výrobců rolníček, slévačů, optiků či matematiků. Pomáhá proti psímu kousnutí, hadímu uštknutí a strachu z vody. Je i patronem lovců.

Kostelík sv. Huberta v Pohorské vsi byl z roku 1838. Dnes je na jeho místě vodárna. V ilustraci je nalézána souvislost mezi žalem po ztrátě ženy a otevřeným vědomím k přijetí Kristovy depeše. Zároveň je mezi řádky výzvou k vegetariánství a ustanovení Huberta jeho patronem.

Očima Martina Mejstříka

Na vrcholu

„Vítězstvím u Domažlic octly se Čechy na vrcholu světodějně moci a působnosti své. Nikdy zajisté dějiny světa nevisely v té míře od směru českých dějin, jako v době této, a také nepřemožitelnost probuzeného národa nedokázala se nikdy skutky patrnějšími a skvělejšími; dvanáctileté namáhání celé téměř Evropy nemělo účinku znamenitějšího, nežli že Čechové ke konci stáli mnohem mocnější a neodolatelnější, nežli byli na počátku.“ František Palacký

Dobrý den, přátelé. V naší husitské kronice jsme se dostali do roku 1431, kdy 14. srpna prchla od Domažlic křižácká vojska poté, co z dálky zaslechla chorál Ktož sú boží bojovníci.

Katolický svět vojensky kapituloval. A v říjnu zve kardinál Cesarini zástupce Českého království do Basileje k veřejnému slyšení. Někdy v tu dobu píše Casariny papežovi: „Nejsvětější otče! ...Proto jdu do Basileje, aby ve shromáždění církve všeobecné sjednání byl prostředek mocný proti kacířství... Volání jsou Čechové ke sboru, jakož jsem oznámil Vaší Svatosti; to došlo všude pochvaly jakožto potřebné, aby co nelze mocí brannou, aspoň cestou jinou dosaženo bylo... Bude-li sbor rozpuštěn, co řeknou kacíři? Řekne se, že jako dříve vojska velická, tak nyní církev celá dala se na útek před nimi, že netoliko zbrání, ale ani učením jich přemoci nelze.“

Zatímco se v Basileji připravují na husity, tito také nelení. Využívají k tomu letáků, adresovaných celému křesťanstvu. V tom z listopadu 1431 se píše: „A divíme se velice, že důvěřujete a věříte papeži a všemu jeho duchovenstvu, kteří vám dávají jedinou, otrávenou, slepou a nejistou naději tím, že vám slibují odpuštění vašich hříchů a veliké milosti s odpustky. Slibují to, abyste bojovali proti nám a ničili nás, naše ženy a děti. O odpustcích bychom vás chtěli přesvědčiti z Pisma. Jímí odpouštějí vám prý veliké hříchy jako: lupičství, vraždy, křivé přísahání, smilstvo a hříchy proti přirozenosti

za groš nebo za jediný denár.“ Ježíš odpustků neustanovil. Proto „papež se všemi svým odpustky u všech přemýšlejících a zbožných lidí se jeví jako zjevný bludař a kníže pokrytectví a tím jako Antikrist...“

Kališníci jsou odhodlaní, věří v „Pravdu Boží“ a snaží se získat na svou podporu veřejné mínění i za hranicemi království.

Pozvání do Basileje sice vyvolalo v Čechách nadšení, husité jsou však opatrní. Proto probíhají v kvě-

tnu 1432 předběžné porady se zástupci koncilu (jakož i rok předtím se Zikmundem Lucemburským, opět v Chebu). Vzešel z nich dokument, tzv. soudce chebský, obsahující

cí pravidla pro Basilejské jednání. Nejvyšším, nestranným a nejspravedlivějším rozhodčím při disputacích o čtyřech pražských artikulech má být Pismo svaté, život Ježíše Krista, apoštolů, prvotní církve a názory církevních Otců tak, jak tomu bylo před rokem 300. „Chebský soudce“ dále husitům zajišťoval bezpečný průchod německými zeměmi, zajištění bezpečnosti i po skončení jednání, či postavení husitského poselstva na koncilu, které mělo být rovnocenné.

Chebská jednání jsou velmi často opomíjena, i přesto, že tato rokování přivodila zásadní průlom ve vztazích s představiteli katolické církve a českými zástupci a byla obrovským diplomatickým úspěchem husitů. V čem? V tom, že roku 1415 usiloval i Jan Hus o stejné podmínky. O to, aby se nestranným arbitrem v jeho sporu na kostnickém koncilu stala Bible. Tehdy byli ti „správní katolíci“ v přesile a pro koncil byl Husův požadavek naprosto nepřijatelný. Zaplatil za to životem.

Pokračování příště.
Buďte zdraví, přátelé!
(všechny citace in: Šárka Steinová, Doktorská disertační práce „Basilejský koncil v zrcadle archivních pramenů“).

30. října 2020
Martin Mejstřík

POZNÁVÁTE?

Minulou hádankou byl pohled ze zámekského dvora v obci Mokrosuky (532 m), které se nacházejí 7 km severozápadně od Sušice, cca 1 km západně od středu trasy hlavní silnice mezi obcemi Hrádek a Kolíneč.

Mokrosuky také spravují také dvě osady, Lešišov a Pozorku. Dnes zde žije cca 130 obyvatel. (V roce 1893 zde žilo 342 obyvatel, 52 domů.)

Pro přiblížení do historie této obce přikládám text z článku od Jaroslava Pachnera, který vyjde v novém čísle Vlastivědného sborníku Muzea Šumavy XI:

„Ve 14. století je připomínána ves Mokrosuky jako příslušenství panství Velhartice. O tvrzi se dlouho nehovoří. V Mokrosukách tedy alespoň dvůr stával možná již v době, kdy roku 1421 při druhém dobývání nedalekého hradu Rabí přišel o oko tábořský husitský hejtmán Jan Žižka z Trocnova. Roku 1539 je připomínán mokrosucký dvůr, na kterém vázne dluh Plánských ze Žeberka. Při dělení velkého velhartického panství okolo roku 1560 byla ves připojena ke Kolinci jako majetek Václava Vintíře z Vlčkovic. V roce 1579 ves koupil od Václava Vintíře z Vlčkovic zámožný rytíř Volf Gothart Perglar z Perglasu a vystavěl renesanční zámek a dvůr. Jeho syn Václav Otakar Perglar z Perglasu se zapojil do českého stavovského povstání v letech 1618–1620. Při postupu katolické armády do jižních Čech roku 1620 byli na Mokrosukách ubytováni vojáci proslulého španělského válečníka v císařských službách Dona Baltazara de Marradas. Při pobělohorských konfiskacích sice Václav Otakar Perglar dosáhl odpuštění, statek však nezachránil a v roce 1623 mu byl zabaven. Roku 1628 pak získal ves další z proslulých dobových válečníků Don Martin de Hoeff-Huerta (jeho ženou byla sestra Baltazara de Marradas), jenž z výnosu panství vydržoval svůj pluk. Prováděl řadu přestaveb na Velharticích a zdá se, že též i na Mokrosukách. Později Mokrosuky zakoupil Humprecht Račín z Račína, jehož bratr Arnošt Vojtěch Račín z Račína je spojil s panstvím Hrádek u Sušice. V letech 1670 až 1679 byly Mokrosuky samostatným statkem. V roce 1670 získala zámek Apolena Lidmila hraběnka z Altmanu rozená z Račína, která jej v roce 1679 pro-

dala svému bratru Arnoštu Vojtěchu Račínovi z Račína. Od té doby byly Mokrosuky až do dvacátých let 20. století součástí panství Hrádek a zámek sloužil více jako panský dvůr s obydlím správce. Roku 1683 koupil hradecké panství Jan Heřman Černín z Chudenic. Majitelé se pak rychle střídali... Při první pozemkové reformě ve dvacátých letech 20. století byly Mokrosuky vyňaty z hradeckého panství Hennebergů (Hrádek vlastnili až do roku 1945). Zbytkový statek Mokrosuky získal Gustav Mülner, který 11. května 1925 žádal státní památkovou správu o příspěvek na opravu zámku. Gustav Mülner zemřel 12. května 1927. Poté zámek spravovali pozůstalí Marie Mülnerová a Ing. Karel Hynek. Dne 9. října 1950 byla zavedena národní správa. Správcem nad bývalým majetkem Marie Mülnerové byl jmenován Norbert Chalupský v Mokrosukách čp. 45. Zámek byl přidělen 15. května 1951 Místnímu národnímu výboru v Mokrosukách. V roce 1957 se uvažovalo o přidělení zámku Českému fondu výtvarných umělců. V roce 1971 občané Mokrosuk pro-

vedli opravu zámku, kde zřídili společenský sál, restauraci a kancelář místního národního výboru. V roce 1976 bylo upozorněno na hygienické závady, které vyplývaly z hospodářského provozu stájí a stodol a činnosti na vnitřním dvoře. Dne 30. srpna 1976 měl být pověřen restaurováním sgrafit akademický sochař Rudolf Soudek. Tyto práce ale nebyly provedeny. Další opravy jižního křídla zámku se realizovaly v roce 1976. (Pro obnovu zámku v Mokrosukách byla vypracována celá řada studií a průzkumů). Po roce 1989 byl zámek v restituci předán dědicům po Marii Mülnerové. V roce 2008 od nich zámek zakoupil současný majitel Jan Jelínek.“

Nyní je zámek průběžně rekonstruován. Měl by sloužit i jako penzion. Obnova zámekského areálu určitě oživí jedinečné venkovské panské sídlo, ve kterém by bylo smíšeno bydlení, reprezentace i intenzivní hospodářská činnost.

Pamětihodnosti obce jsou kaple svatého Václava a kříž, dále kříž na rozcestí k Lešišovu.

Mokrosuky jsou obcí magických památných stromů. Přibližně šestisetletá lípa velkolistá roste na západním okraji obce u Zelených, zhruba čtyřsetletý dub letní najdeme na východním konci obce u fotbalového hřiště a památným stromem je také lešišovská lípa, která je třetí nejmenší lípou malolistou v západních Čechách. Všechny tyto stromy jsou spojovány se zjevným přízrakem.

V Mokrosukách se narodil prof. MUDr. Václav Vojta. Ten stejně jako Matyáš Lerch pocházející z Milínova (minulý článek) se stal osobností světového formátu. Kdo vlastně byl Václav Vojta? Někteří

z vás jste určitě někde zaslechli termín „Vojtova metoda“ a možná jste si ji stejně jako já nespojili s člověkem pocházejícím z blízkého okolí. Václav Vojta (12. července 1917 Mokrosuky – 12. září 2000 Mnichov) byl český a německý lékař, specializací dětský neurolog, fyzioterapeut. Je autorem metody reflexní lokomoce nazývané Vojtova metoda používané k léčbě dětí s dětskou mozkovou obrnou. Díky dětskou mozkovou obrnou mohou lépe pohybovat.

Během svého života publikoval

ských státech např. v Nizozemí, Francii, Norsku, Švédsku, Španělsku, Itálii, Rakousku, Rumunsku, Česku, Slovensku, Polsku, Argentíně, Chile, Mexiku, Venezuele, Koreji, Japonsku a Indii. Vojta tak do dnes pomáhá mnoha dětem, které se díky včasné diagnostice a následující rehabilitaci mohou naučit i se svým postižením lépe pohybovat.

Václav Vojta se stal známým svým výrokem: „Já jsem to nevyalezl, já jsem to jenom našel.“

Dále uvádím seznam cen, vyznamenání a titulů, které obdržel: 1974 Cena Heinrich-Heine, nejvyšší vyznamenání Německé ortopedické společnosti

1980 Medaile „Miteinander wachsen“ od Aktion Sonnenchein

1984 Bundesverdienstkreuz am Band

1985 Cena Ernst v. Bergmann od Spolkové lékařské komory

1986 Jmenování Profesor honoris causa na katolické Univerzitě v Soulu Katolického centra, Jižní Korea

1992 Medaile Meinhard v. Pfaundler Německého svazu dětských lékařů

1992 Jmenování docentem na Univerzitě Karlově v Praze

1998 UK v Praze rehabilituje prof. Vojtu. Z politických důvodů mu bylo v roce 1968 odňato místo ordináře jako dětského neurologa.

1996 byl jmenován profesorem a byl přijat do učitelského sboru.

1999 Zapůjčení Theodor Hellgrüge Award od mezinárodní Aktion Sonnenschein za jeho vynikající zásluhy a prosazování a další vývoj vývojové rehabilitace

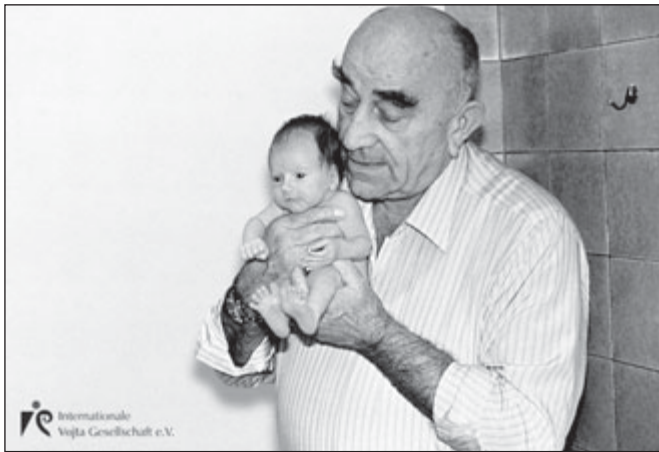
2000 V České republice byla prof. Vojtovi v říjnu roku 2000 (posmrtně) propůjčena prezidentem Václavem Havlem medaile Za zásluhy.

2019 V rodné obci Mokrosuky byl odhalen pomník prof. Vojty.

V Mokrosukách se narodil rovněž Vladimír Boublík (16. listopadu 1928 Mokrosuky – 25. září 1974 Klatovy) Byl to český katolický teolog, emigrant, profesor Papežské lateránské univerzity a děkan její teologické fakulty.

Pokud dokážete identifikovat, co je zobrazeno na nové hádance, pište prosím na e-mail: bur.mira@seznam.cz. Děkuji.

Mgr. Miroslav Buršík,
Muzeum Šumavy

Odsun – Vertreibung – Krajina ve stínu

Historikové, dokumentaristé i filmaři nacházejí v poslední době víc odvahy k odhalování temných stránek novodobé historie českého pohraničí. V nejnovější době vzniklo několik pozoruhodných vizuálních historických projektů, které lze jednoznačně doporučit ke zhlédnutí především obyvatelům našeho kraje.

V říjnu letošního roku uvedla Česká televize dvoudílný dokument **Odsun – Vertreibung**,

kteří ukazuje tváře a příběhy konkrétních lidí poválečné doby, Němců i Čechoslováků. Zaznívají v něm hlasy těch, kteří byli perzekvováni za války i po ní, výpovědi odsunutých, odsouvajících i těch, kteří proti své vůli odsunuti nebyli a jejich perzekuce pokračovala v padesátých letech. To vše doplňují unikátní záběry z domácích i zahraničních archivů. V úvodu tohoto svého dokumentu tvůrce – filmař, fotograf a spiso-

vatel Petr Mikšíček říká: „V české krajině máme zaniklou civilizaci. Něco o čem čteme v souvislosti s bájnými Mayi a Inky, toto máme i u nás na dosah ruky.“

Značnou pozornost a to nejen filmových kritiků vzbudil letos na podzim film režiséra Bohdana Slámy a scenáristy Ivana Arsenjeva **Krajina ve stínu**. Historické drama vypráví příběhy lidí jedné malé vesnice v pohraničí vláčené dějinami třicátých, čtyřicátých a padesátých let minulého století. Hrdinové filmu čelí nacismu i komunismu, každý z nich se s jejich přísliby i hrůzami vyrovnává jinak. V popředí příběhu pak stojí osud jedné rodiny, na kterou předválečná doba, válka i události po válce dopadají vždy plnou silou. Svým strhujícím hereckým výkonem ve filmu zvláště zaujala držitelka dvou Českých lvů Petra Špalková. Vladimír Horpeniak Muzeum Šumavy

foto: archiv ČSFD

„ŠKRTNĚTE SI, PROSÍM“, žádá Radek Nakládal své hosty už téměř osm let

Zábavná talkshow Radka Nakládal Škrtněte si, prosím zanechala dlouho oslavu 8 let své existence. Za tu dobu si našla své jisté místo v nabídce kulturních pořadů Sušicka. Z decentního pořadu pro fajnšmekry v kavárně Sirkus se stala sledovaná a vyhledávaná akce pro širokou veřejnost, o čemž svědčí často vyprodaná všechna místa v sále sušického kina. Využil jsem proto současného kulturního klidu a požádal autora pořadu o rozhovor.

Naposledy jsi bilancoval při čtvrtém výročí své talkshow v lednu roku 2017. Zanedlouho tomu budou tedy opět čtyři roky a tak ujrál pravý čas na další ohlédnutí. Navíc máme teď v důsledku koronaviru všechny akce včetně Škrtněte si, prosím zmražené, a proto je vhodné si tento úspěšný pořad trochu připomenout. Jak do tvého itineráře zasáhl ten čínský virus?

„Do mého itineráře čínský virus razantně zasáhl. Přerušil nejdříve v té první vlně v březnu možnou a domluvenou návštěvu pořadu akrobatického pilota Martina Šonky a předního českého podnikatele Radima Jančury. Moc jsem se těšil na toto setkání, ale díky opatřením jsem vše musel zrušit s vírou, že se toto setkání uskuteční na podzim. Ale situace je opět nepříznivá, tak snad příští rok. V září se sice podařilo uskutečnit setkání s redaktorem Přemyslem Čechem a sušickým sklářem Janem Gáborem. Ale i tak byla návštěvnost pořadu ovlivněna hygienickým omezením

pro přítomné diváky. V listopadu měl do Sušice přijet režisér Václav Marhoul, ale vše se opět odkládá.“

Letos se tedy mohly uskutečnit zatím jen dva díly tvé talkshow, celkem jich ale bude určitě přes padesát. Počítáš si je?

„Snažil jsem se to spočítat a vyšlo mi, že jich je přes 60. Což je v průměru více jak 100 hostů. První pořad se konal 29. 1. 2013. Tehdy v kinokavárně.“

Při pětiletém výročním pořadu sis některé hosty pozval znovu, zajímalo tě pokračování jejich osudů?

„Na 5. narozeniny pořadu moc rád vzpomínám. Tehdy mně ani nešlo o zjištění pokračování osudů pozvaných hostů, kteří v pořadu již účinkovali. Chtěl jsem hlavně regionálními hostům pořadu vyjádřit hlavně svoje poděkování, že tento pořad svoji návštěvou potvrdili. A také jsem chtěl poděkovat divákům a partnerům za podporu. Když jsem tehdy na jednu desku nalepil za pět let všechny dosavadní plakáty pořadu, bylo jich celkem 39, byl jsem překvapen s jakými zajímavými lidmi jsem měl možnost se setkat a hlavně co

jsem dokázal nabídnout samotným divákům tohoto pořadu.“

Jak se na hosta připravuješ – jak vybíráš otázky?

„Na každého hosta se připravuji tím, že si o něm zjistím základní informace. Udělám si o něm takový pracovní scénář a podle něj s ním tzv. „vedu“ rozhovor. Snažím se, abychom si spolu povídali tak aby z něj opadla veškerá nervozita a rozhovor byl tak uvolněný a pro diváka příjemný. Spousta otázek tak vznikne přímo během samotného rozhovoru. S některými hosty, hlavně regionálními se před pořadem setkávám osobně a dopředu se domluvíme, o čem si budeme v pořadu povídat.“

Po první čtyřletce jsi vzpomněl např. na Václava Malého, či Jiřího Grygara, máš obzvláště v paměti i některé hosty dalšího období?

„Po té první čtyřletce, jak jsi to krásně nazval, mně utkvělo v paměti např. úžasné setkání s operní pěvkyní Dagmar Peckovou a sušickým lékařem MuDr. Josefem Kalným. Tehdy v březnu 2018 byl tento pořad nabitý emocemi a hlavně pro doktora Kalného to bylo splnění přání se setkat s paní Peckovou. Rád vzpomínám na květnové setkání v roce 2018 Jiřího Ježky – jednoho z nejúspěšnějších hendikepovaných sportovců světa, paralympijský vítěz a mistr světa v cyklistice a Jiřího Hledíka – cyklistického ultramaratonce,

účastníka nejdelšího a nejtěžšího ultramaratonu světa na kole. Tito hosté po skončení pořadu spolu navázali sportovní kontakt, za který mně byli vděční. A do třetice na krásné setkání v březnu 2019 ředitel Knihovny Václava Havla a bývalého diplomata Michaela Žantovského s nejstarší dcerou hraběte Karla Nostitz, zakladatelkou Nadačního fondu Mathilda, Mathildou Nostitzovou. Ta kvůli pořadu přijela do Sušice z Itálie, kde v současné době žije.“

Některé hosty zdaleka jsi nejprve provedl po městě. Co je v Sušici nejvíce zaujalo?

„Právě Mathildu Nostitzovou při prohlídce Sušice zaujala hlavně řeka Otava a kostel sv. Václava. Architektka Davida Vávru nadchnul zase kostel sv. Felixe. Ten jsem měl možnost také představit i Michaelu Horáčkovi, který v únoru 2017 také zavítal i ke kapli Anděla Strážce, kde na ledu uklouzl a mně se ho podařilo včas zachytit, aby neupadl. Všechny hosty, kteří přijali moje pozvání, také zaujal i sušický pivovar u Švelchů a samotné sušické náměstí.“

V tvém pořadu byli známí sportovci, herci, zpěváci, doktoři, politici, výtvarníci, duchovní, režiséři, moderátoři, šlechtici. S kým se ti nejlépe diskutuje?

„Snažím se s každým hostem najít společné téma, které diváky zaujme. Vytvořit takovou atmosféru při rozhovoru, která hosta uvolní, aby se divák zasmál a rozhovor tak nebyl nudný. Je pravda, že pokud děláš rozhovor s hercem nebo moderátorem tak u těchto profesí se vedení rozhovoru může rychle změnit. Ale hlavní je, aby se přítomný divák nenučil.“

Vím, že těžko dáš termín dalšího pořadu. Můžeš ale prozradit alespoň některé hosty příštích dílů?

„Myslím, že díky stávající situaci kolem koronaviru se s diváky setkám až v příštím roce 2021. Budu se snažit opět pozvat Martina Šonku a Radima Jančuru, režiséra Václava Marhoul, bývalého olympijského vítěze a vodního slalomáře Lukáše Pollerta nebo senátora prof. Jiřího Drahoše.“

Koho bys chtěl ještě určitě pozvat, ale zatím ti z osidel uniká?

„Z osidel mi stále uniká a pomyslně na svém koni mi stále ujíždí legendární žokej Josef Váňa a také filmová režisérka Olga Sommerová nebo režisér Jiří Strach. Jsem ale trpělivý a věřím, že k setkání v sušickém kině i s těmito hosty jednou dojde.“

Rád bych poděkoval všem, kteří se mnou stále spolupracují. Věrnému tvůrci plakátů Jakubovi Maršátovi, svému synovi Davidovi a Evženovi Benešovi za zvuk, ZKD Sušice, pivovaru u Švelchů a velké díky i tobě Edo za fotografie a možnost pro diváky si v Sušických novinách přečíst články o setkání v pořadu Škrtněte si, prosím.

Děkuji za odpovědi a doufám, že se brzy dočkáme dalších dílů tvého pořadu.

Eduard Liskovec
více foto na www.kulturasusice.cz

Herec Pavel Nový bavil diváky talk show v lednu roku 2019.

Mathilda Nostitzová a Michael Žantovský v březnovém pořadu roku 2019.

David Vávra a Jaroslava Prajerová přišli do letošního dílu s loutkami.

Význam barevných kabelů osvětlen

V Sušici letos probíhá kompletní rekonstrukce ulice T. G. Masaryka v úseku od kruhového objezdu k nábřeží. Veškerý čilý a hřmotný stavební ruch se odehrává i u sokolovny, tedy pod okny redakce Sušických novin. Kromě pohledu na klasické stavební práce – kanalizace, voda, plyn, osvětlení, povrchy se naskytly i tento níže na fotografii zaznamenaný pozoruhodný výjev. Oslovil jsem proto experta Jiřího Vítovce, jenž toto barevné klubko zrovna rozplétal a řadil, k čemu že takové množství kabelů slouží. Odpověď přikládám: „Dostupnost nejmodernějšího vysokorychlostního internetu se zde právě stává realitou. Společnost Fixnet s. r. o. pokládá mikrotrubičky, které jsou barevně odlišeny pro lepší orientaci a průměrem uzpůsobeny podle typu optického kabelu. Následně je do mikrotrubiček zafukován optický kabel vedoucí na práh každého domu. Díky optické síti se tak každému konečně dostane prakticky neomezeného připojení, s kterým může například sledovat televizi či internetová úložiště ve 4K rozlišení.“

text a foto ED, více foto na www.kulturasusice.cz

Dobroběžník v Africe

24. listopadu | 120 Kč

CYKLUS CESTOVATELSKÝCH PŘEDNÁŠEK

MAREK JELÍNEK

KINO SUŠICE | **VŽDY V ÚTERÝ OD 17.00 hod.**

Sirkus - Sušické kulturní centrum | @sk.sirkus | www.kulturasusice.cz

SUŠICKÉ NOVINY

jako pravidelný čtrnáctideník vydává Sušické kulturní centrum SÍRKUS, Příkopy 178, 342 01 Sušice, IČ 00368512.

Sídlo redakce: KD Sokolovna, ul. T. G. Masaryka 120, Sušice,

tel. 376 555 070, 724 981 554, liskovec@kulturasusice.cz, www.kulturasusice.cz

Odpovědný redaktor Ing. Karel Sedlecký. Tiskne SAMAB, Brno. Redakce si vyhrazuje právo vybrat k otištění příspěvky pisatelů podle potřeb SN. Příspěvky představují názory a postoje pisatelů. Za věcnou správnost textů odpovídají autoři. Za obsah inzerátů zodpovídá zadavatel. Cena 10 Kč. Povoleno OÚ Klatovy pod č. j. 72/92 0340472/92, MK ČR E 181 00. Uzávěrka příštího vydání Sušických novin bude **12. listopadu 2020** ve 12.00 hod.